
SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 12

Rozeslána dne 29. února 1996

Cena Kč 23,30

O B S A H:

31. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 10. ledna 1996 ve věci návrhu na zrušení ustanovení § 200l odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 152/1994 Sb.
32. Zákon o soudech a soudcích (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)
33. Zákon České národní rady o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přísedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)
34. Zákon o ochraně spotřebitele (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)
35. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o přechodu práv a povinností vyplývajících z výkonu vojenské činné služby vojáků v Československé lidové armádě (Československé armádě) a ze studia žáků a posluchačů vojenských škol v souvislosti se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky
36. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dodatkového protokolu k Evropské dohodě zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Českou republikou na straně druhé
37. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky o obchodně ekonomické spolupráci
38. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Chilské republiky o spolupráci v kultuře, školství, vědě a jiných oblastech
39. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických a služebních pasů České republiky a pro držitele diplomatických a služebních pasů Státu Izrael
40. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Ujednání mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Ministerstvem Vlámského společenství Belgického království o spolupráci v oblasti středního školství

Opatření ústředních orgánů

Opatření Ministerstva financí, jímž se určují emisní podmínky Dluhopisu České republiky, 1996 – 2001, 9,45 %

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se doplňuje opatření, kterým se stanoví účetní výkazy pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce, a opatření pro předkládání údajů účetní závěrky rozpočtových a příspěvkových organizací

Oznámení Ministerstva práce a sociálních věcí o uložení kolektivních smluv vyššího stupně

31

NÁLEZ

Ústavního soudu České republiky

Jménem České republiky

Ústavní soud České republiky rozhodl dne 10. ledna 1996 v plénu ve věci návrhu J. J., podaného spolu s ústavní stížností, na zrušení ustanovení § 200l odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 152/1994 Sb., za účasti Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

takto:

Dnem 1. července 1996 se zrušuje ustanovení § 200l odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění zákona č. 152/1994 Sb., o volbách do zastupitelstev v obcích a o změně a doplnění některých dalších zákonů.

Odůvodnění

I.

Dne 19. 1. 1995 obdržel Ústavní soud České republiky ústavní stížnost stěžovatele J. J., která byla dále doplněna podáním ze dne 24. 2. 1995. Ústavní stížnost směřuje proti usnesení Městského zastupitelstva Říčany ze dne 22. 12. 1994 č. 11/94-VI/4 a č. 11/94-VI/5 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 29. 11. 1994 č. j. 21 C 69/94-8. Ústavní stížnost byla spojena s návrhem na přezkoumání ústavnosti ustanovení § 200l odst. 2 občanského soudního řádu, ve znění zákona č. 152/1994 Sb.

Po odstranění vad plné moci právního zástupce stěžovatele došel II. senát Ústavního soudu k závěru, že navrhovatel splňuje podmínky ustanovení § 74 a § 64 odst. 1 písm. d) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, a usnesením ze 4. října 1995 č. j. II. ÚS 15/95-37 řízení přerušil a návrh na zrušení předmětného ustanovení postoupil plénu Ústavního soudu k rozhodnutí podle čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“).

Stěžovatel se jako kandidát na kandidátce LSNS a nezávislých kandidátů účastnil voleb do Městského zastupitelstva Říčany v listopadu 1994. Na této kandidátce byl zvolen členem zastupitelstva a 30. 11. 1994 zastupitelstvo jeho volbu ověřilo. V mezidobí však byla podána stížnost proti vydání osvědčení o zvolení stěžovatele u Krajského soudu v Praze. Krajský soud v Praze této stížnosti svým usnesením ze dne 29. 11. 1994 č. j. 21 C 69/94-8 vyhověl a vyslovil ve výroku, že osvědčení vydané J. J. je neplatné.

Důvodem k podání ústavní stížnosti bylo výše uvedené usnesení Městského zastupitelstva Říčany ze dne 22. 12. 1994 č. 11/94-VI/4, kterým „*Městské zastupitelstvo revokuje usnesení o volbách č. 10/94-IV/4 a bere na vědomí usnesení krajského soudu č. j. 21C 69/94-8 o neplatnosti vydaného osvědčení o zvolení p. J. J., nar. 12. 8. 1949, bytem N. v. 356/6, Říčany, členem Městského zastupitelstva Říčany*“ a usnesení téhož zastupitelstva č. 11/94-VI/5, kterým bere na vědomí a ověřuje platnost volby Ing. arch. D. H., který nastoupil na takto uvolněné místo jako náhradník stěžovatele.

Ve svém včas podaném návrhu podaném k poštovní přepravě dne 18. 1. 1995 napadl stěžovatel výše uvedená usnesení Městského zastupitelstva Říčany jako opatření orgánu veřejné moci, kterými bylo porušeno jeho právo na přístup k volené funkci člena zastupitelstva a právo podílet se jako člen zastupitelstva na správě veřejných věcí, která mu náleží podle čl. 21 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Jejich porušení bylo podle jeho názoru spjato s uplatněním ustanovení § 200l o.s.ř., ve znění zákona č. 152/1994 Sb., a proto v petitu svého návrhu mimo zrušení těchto dvou usnesení navrhl zrušit i toto ustanovení o.s.ř.

Na výzvu k odstranění vad návrhu stěžovatel svůj původní návrh upřesnil v petitu ústavní stížnosti rovněž o návrh na zrušení usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 29. 11. 1994 č. j. 21 C 69/94-8. V původní stížnosti byl tento návrh obsažen nepřímou odůvodnění, nikoli však v petitu návrhu. Tuto část návrhu zdůvodňuje stěžovatel tím, že předmětné usnesení krajského soudu svými účinky porušilo jeho základní práva:

– podle čl. 21 odst. 1 a 4 Listiny, čímž bylo porušeno právo stěžovatele na přístup k volené funkci a právo podílet se jako zvolený člen městského zastupitelstva na správě veřejných věcí,

- podle čl. 2 odst. 2 Listiny, podle kterého lze státní moc uplatňovat jen v případech, mezích a způsobem stanovených zákonem,
- podle čl. 36 odst. 1 a 2 a čl. 38 odst. 2 Listiny, podle kterých má každý právo domáhat se svého práva u nezávislého a nestranného soudu, přičemž z pravomoci soudu nesmí být vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí týkajících se základních práv a svobod a kdy každý má právo, aby jeho věc byla projednávána v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem důkazům,
- podle čl. 4 Listiny, podle něhož omezení těchto práv zákonem nesmí porušovat podstatu a smysl citovaných práv.

Podle názoru stěžovatele byla tato jeho práva dotčena zřetelně v důsledku uplatnění § 200l odst. 2 o.s.ř. ve znění zákona č. 152/1994 Sb., kterým je vyloučeno účastenství občana, o jehož zvolení členem zastupitelstva se řízení vede, je mu znemožněno vyjádřit se k prováděným důkazům, je mu znemožněno dovědět se vůbec o tom, že a s jakým výsledkem je vedeno soudní řízení a je mu znemožněno podat proti rozhodnutí ústavní stížnost, neboť není účastníkem řízení. Tento poslední závěr v upřesnění svého návrhu změnil a již jej nenamítá.

II.

Podle ustanovení § 69 zákona č. 182/1993 Sb. zaslal předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu dne 17. 11. 1995 stanovisko k návrhu J. J. Ve svém stanovisku uvádí, že podle důvodové zprávy k ustanovení § 200l o.s.ř. se navrhou úpravou stanoví potřebné změny a doplnění tak, aby tento procesní předpis, jímž se řídí postup soudů a účastníků řízení, postihoval i specifika řízení ve volebních věcech tím, že umožňuje domáhat se soudního přezkumu voleb, a to jak v jejich průběhu, tak i následně po jejich ukončení. Volební úkony, které mohou být přezkoumány soudem, stanoví volební zákon taxativně a zároveň vymezuje okruh subjektů oprávněných domáhat se rozhodnutí soudu, jakož i příslušnost soudu a lhůty, ve kterých lze tato oprávnění uplatňovat. Dále předseda Poslanecké sněmovny uvádí, že v této souvislosti „je však třeba přihlídnout k tomu, že činnost soudu upravená v § 200l o.s.ř. má povahu tzv. nesporného řízení. Specifičnost a rozdílnost tohoto řízení od tzv. řízení sporného se projevuje v celé řadě podstatných odchylek. Jednou z nich je i rozhodování soudu o návrhu bez jednání s účastníky řízení, a to v případech odůvodněných obecným zájmem na rychlé a účinné ochraně jejich práv.“ S přihlídnutím k tomu se domnívá, že citované ustanovení je nutnou a nanejvýš potřebnou součástí o.s.ř. Zákonodárny sbor jednal v přesvědčení, že ustanovení § 200l o.s.ř. je v souladu s Ústavou a ústavním pořádkem. Je na Ústavním soudu, aby jeho ústavnost posoudil. V této souvislosti upozornil Ústavní soud, že se k ústavnosti ustanovení § 200l o.s.ř. již vyjadřoval v souvislosti s jiným případem.

Konečně předseda Poslanecké sněmovny stvrdil, že zákon byl schválen dne 22. 6. 1994 potřebnou většinou hlasů, podepsán příslušnými ústavními činiteli a řádně vyhlášen.

Zákon č. 152/1994 Sb., o volbách do zastupitelstev v obcích a o změně a doplnění některých dalších zákonů, vnesl do soudního přezkumu volebních věcí řadu změn. Místo senátu složeného z předsedy a dvou soudců projednává stížnost na vydání osvědčení o zvolení pouze samosoudce. Místo přiměřeného použití ustanovení o.s.ř. o přezkoumávání rozhodnutí jiných orgánů je nyní tato úprava zařazena do zvláštních ustanovení hlavy páté části třetí a je tak oddělena od ustanovení části páté o správním soudnictví. Není zde již ustanovení o povinnosti soudu zaslat usnesení příslušnému zastupitelstvu, které jím je výslovně vázáno, jak tomu bylo dosud v ustanovení § 89 odst. 5 zákona České národní rady č. 298/1992 Sb., o volbách do zastupitelstev v obcích a o místním referendu. Řízení je nyní neveřejné a soud je odkázán na návrhy navrhovatele.

Ustanovení § 200l o.s.ř., ve znění zákona č. 152/1994 Sb., zní:

„§ 200l

(1) O stížnosti proti vydání osvědčení o zvolení členem zastupitelstva v obci^{34c}) rozhodne soud bez jednání usnesením, a to do sedmi dnů.

(2) Účastníkem řízení je navrhovatel.

(3) Proti rozhodnutí soudu nejsou přípustné opravné prostředky.

^{34c}) § 59 zákona č. 152/1994 Sb. “.

Z tohoto ustanovení plyne, že účastníkem řízení je pouze navrhovatel, kterým je však ve smyslu ustanovení § 59 zákona č. 152/1994 Sb. pouze „občan, zapsaný do seznamu voličů ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva volen, jakož i každá volební strana, která podala kandidátní listinu pro volby do tohoto zastupitelstva,“ tedy v žádném případě osoba, o jejíž právech a povinnostech má být v řízení jednáno.

Protože jde o řízení výlučně na návrh, nelze zde uplatnit ustanovení § 94 o.s.ř., podle kterého jsou v řízení, které může být zahájeno i bez návrhu, účastníky i ti, o jejichž právech nebo povinnostech má být v řízení jednáno, a jestliže někdo z těch, o jejichž právech nebo povinnostech má být v řízení jednáno, se neúčastní řízení od jeho zahájení, vydá soud, jakmile se o něm dozví, usnesení, jímž jej přibere do řízení jako účastníka.

Ustanovení § 59 zákona č. 152/1994 Sb. oprávněně chrání zájem voličů na správném provádění voleb a zvolení těch, kteří splňují předpoklady stanovené ústavními a zákonnými předpisy. Zákodárce však ve svém procesním zajištění tohoto demokratického práva přehlíží, že ve volbách do obecních zastupitelstev nejde jen o práva voličů a volebních stran, nýbrž též o práva kandidátů na členy zastupitelstva a o práva zvolených kandidátů, která vyplývají z práva ucházet se za rovných podmínek o volené funkce a v případě zvolení tyto funkce bez překážek vykonávat.

Ústavní soud tak shledal, že novela o.s.ř. v podobě zákona č. 152/1994 Sb. porušuje ústavní ustanovení v několika směrech. Předně je ustanovení § 200l odst. 2 v rozporu s čl. 38 odst. 2 Listiny, když výraz „*jeho věc*“ je nutno vykládat tak, že Listina požaduje, aby každý, o jehož právech a povinnostech má být v soudním řízení jednáno, měl možnost se tohoto řízení účastnit a vyjádřit se k všem prováděným důkazům a aby soud o „*jeho věci*“ jednal v jeho přítomnosti a veřejně, pokud zákon ve smyslu ustanovení čl. 96 odst. 2 Ústavy nestanoví výjimku, což je však možné jen u zásady ústnosti a veřejnosti.

Dále je toto ustanovení v rozporu s ustanovením čl. 14 odst. 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech (č. 120/1976 Sb.), ze kterého plyne, že každý má úplně stejné právo, aby byl spravedlivě a veřejně vyslechnut nestranným a nezávislým soudem, který „*rozhoduje o jeho právech a povinnostech*“. (In the determination... of his rights and obligations in a suit at law... everyone shall be entitled to a fair and public hearing...). Obdobné právo každého jednotlivce vyplývá rovněž z ustanovení čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.).

Zákodárce má proto při bližší úpravě těchto ustanovení zajistit, aby každý, o jehož právech a povinnostech se před orgánem soudního typu jedná, měl možnost uplatnit tato ústavně zaručená práva (ve smyslu ustanovení § 148 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb.). Konstrukce tzv. nesporného řízení s jeho zvláštnostmi nemůže vést k tomu, aby taková základní práva nebyla v občanském soudním řízení respektována.

Předmětné ustanovení umožňuje jednat o základním politickém právu občana na účast na správě veřejných věcí, aniž by se mohli všichni, kterých se to týká, soudního řízení účastnit a dokonce se o něm vůbec dovědět. Nejde přitom jen o člena zastupitelstva, nýbrž i o další možné dotčené subjekty, jako jsou případně volební strana, za kterou člen zastupitelstva kandidoval, a místní volební komise jako orgán, jehož rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu. Takováto úprava je proto svými důsledky v rozporu i s čl. 1 Ústavy, který prohlašuje Českou republiku za právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana. Nakonec o.s.ř. ani nestanoví povinnost krajských soudů, aby svá rozhodnutí doručovaly příslušným zastupitelstvům a volebním komisím, které osvědčení vydaly, nehledě na to, že předmětem volebního soudního přezkumu by měla být platnost voleb jako určitého procesu vedoucího ke zvolení členů zastupitelstva v souladu s ústavními a zákonnými pravidly a nikoli vydání osvědčení o zvolení, které již jen deklaruje určitý právní stav.

Po tomto zjištění již se Ústavní soud nezabýval dalšími námitkami stěžovatele, které však mají zejména vztah k vyřízení ústavní stížnosti v dalším řízení. Připomíná však, že skutečnost, že někdo nebyl účastníkem řízení, ve kterém bylo pravomocně rozhodnuto o jeho právech, nemá za následek nemožnost dovolat se práva soudní cestou včetně ústavní stížnosti. Takovéto pravomocné rozhodnutí však ve vztahu k němu představuje „*jinný zásah orgánu veřejné moci*“ ve smyslu čl. 87 odst. 1 písm. d) Ústavy a ochrana jeho základního práva je tak tímto způsobem zaručena.

V této souvislosti je třeba zdůraznit, že Poslanecká sněmovna při přijímání zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, již tento nedostatek u soudního přezkumu vydávání osvědčení o zvolení do Poslanecké sněmovny a Senátu odstranila. Ustanovení § 88 cit. zákona dává aktivní legitimaci k podání návrhu opět občani, který byl zapsán v seznamu voličů v okrsku, kde byl poslanec nebo senátor volen, a dále politické straně nebo koalici, která podala kandidátní listinu nebo přihlášku k registraci. Ovšem odpovídající procesní úprava v podobě novely o.s.ř. v ustanovení § 200n stanoví, že účastníkem řízení je kromě navrhovatele rovněž „*poslanec nebo senátor, jehož osvědčení o zvolení je stížností napadeno*“ a dále příslušný volební orgán. Toto ustanovení již odstraňuje pochybnosti o ústavnosti řízení o volebních stížnostech. Kromě toho je třeba toto ustanovení vidět i v souvislosti s úpravou možnosti obrany takto dotčeného poslance či senátora ve zvláštním řízení před Ústavním soudem podle ustanovení § 85 až 91 zákona č. 182/1993 Sb.

Z hlediska vykonatelnosti nálezu je třeba uvést, že zrušení ustanovení § 200l odst. 2 o.s.ř., ve znění zákona č. 152/1994 Sb., by zkomplikovalo soudní přezkoumávání výsledků voleb do obecních zastupitelstev. Tyto volby probíhají prakticky stále v podobě tzv. nových voleb v důsledku poklesu členů zastupitelstev. Proto je třeba umožnit Poslanecké sněmovně, aby provedla jednoduchou nápravu dosavadního neústavního stavu, neboť po zrušení neústavního ustanovení § 200l odst. 2 o.s.ř., ve znění zákona č. 152/1994 Sb., nebude možné zjednat uplatnění ústavně zaručených základních práv zvolených kandidátů jiným způsobem než novou úpravou o.s.ř.

Předseda Ústavního soudu České republiky:

v z. JUDr. **Holeček** v. r.
místopředseda

Práva na uvedení svého odlišného stanoviska v protokolu o jednání a na jeho připojení k rozhodnutí s uvedením svého jména podle § 14 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, využil soudce Ústavního soudu České republiky JUDr. Vladimír Paul.

32

PŘEDSEDA POSLANECKÉ SNĚMOVNY

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, se změnami a doplňky provedenými zákonem č. 264/1992 Sb., zákonem České národní rady č. 17/1993 Sb., zákonem č. 292/1993 Sb. a zákonem č. 239/1995 Sb.

ZÁKON o soudech a soudcích

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

HLAVA PRVNÍ SOUSTAVA SOUDŮ A HLAVNÍ ZÁSADY JEJICH ČINNOSTI

§ 1

(1) Soudnictví vykonávají nezávislé soudy České republiky.

(2) Soudy České republiky jsou: Nejvyšší soud České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“), vrchní soudy, krajské soudy, okresní soudy; v době branné pohotovosti státu též vyšší polní soudy a nižší polní soudy.

(3) Na území hlavního města Prahy vykonává působnost krajského soudu městský soud; působnost okresních soudů vykonávají obvodní soudy.

(4) Působnost okresních soudů mohou v případech stanovených zvláštním zákonem vykonávat i soudy jinak označené.

§ 2

zrušen

§ 3

Úkolem soudů je zejména

- a) rozhodovat o právech, povinnostech a právech chráněných zájmech fyzických a právnických osob a státu, pokud zákon nestanoví jinak,
- b) rozhodovat o vině obžalovaného a ukládat zákonem stanovené tresty, popřípadě jiná opatření,
- c) přezkoumávat zákonnost rozhodnutí orgánů veřejné správy, nestanoví-li zákon jinak,
- d) přezkoumávat zákonnost rozhodnutí jiných orgánů, pokud tak zákon stanoví.

§ 4

(1) V řízení před soudem rozhoduje senát nebo samosoudce. Zákony o řízení před soudy stanoví, ve kterých věcech se zúčastňují na rozhodování přisedící a ve kterých věcech rozhoduje samosoudce. Jako samosoudce může rozhodovat jen soudce.

(2) Soudci a přisedící jsou si při rozhodování rovni. Předsedou senátu může být jen soudce.

(3) Kde tento zákon mluví o soudci, rozumí se tím i přisedící, pokud z povahy věci nevyplývá něco jiného.

§ 5

(1) Soudci jsou při výkonu své funkce nezávislí a jsou vázáni jedině zákonem. Jsou povinni vykládat právní předpisy podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, jsou povinni rozhodovat nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem.

(2) Zákon poskytuje soudcům ochranu před neoprávněnými zásahy do jejich činnosti.

(3) Stát zabezpečuje nezávislost soudců též jejich hmotným zajištěním.

§ 6

(1) Na orgány státní správy soudů se lze obracet se stížnostmi na postup soudu, jen jde-li o průtahy v řízení nebo nevhodné chování soudních osob nebo narušování důstojnosti řízení před soudem.

(2) Anonymní podání se nevyřizují.

(3) Podrobnosti o stížnostech na postup soudů a o jejich vyřizování stanoví zvláštní zákony.

§ 7

(1) Všichni jsou si před zákonem i před soudem rovni. Každý má právo na ochranu svých práv, svobod a právech chráněných zájmů před soudem, pokud zákon nesevřuje tuto ochranu jiným orgánům. Soudy

rozhodují samy a nezávisle, zda věc, která jim byla předložena k rozhodnutí, patří do jejich pravomoci.

(2) Nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci.

(3) Každý může před soudem jednat ve svém mateřském jazyku. Zákon stanoví, kdy náklady spojené s přibráním tlumočníka hradí stát.

§ 8

(1) Řízení před soudy je zásadně ústní a veřejné. Výjimka může být stanovena jen zákonem.

(2) Rozsudky se vyhlášují jménem republiky a vždy veřejně.

(3) Předseda senátu rozhoduje o tom, zda je možné v průběhu soudního jednání pořizovat obrazové záznamy nebo uskutečňovat obrazové nebo zvukové přenosy.

§ 8a

Do budovy soudu nebo na místo, kde soud jedná, není dovoleno vstupovat se zbraní;¹⁾ tento zákaz se nevztahuje na příslušníky ozbrojených sborů ve službě.

HLAVA DRUHÁ ORGANIZACE A ČINNOST SOUDŮ

Okresní soudy

§ 9

(1) Okresní soud se skládá z předsedy soudu, místopředsedy nebo místopředsedů soudu, dalších soudců a přísedících.

(2) Okresní soud rozhoduje v senátech nebo samosoudcem.

(3) Senáty okresního soudu se skládají ze soudce a dvou přísedících.

§ 10

Okresní soudy rozhodují jako soudy prvního stupně, pokud zákony o řízení před soudy nestanoví jinak.

§ 11

Předseda a místopředseda okresního soudu v souladu s rozvrhem práce vykonávají soudnictví náležející okresnímu soudu jako předsedové senátů nebo jako samosoudci. Předseda okresního soudu na základě pravomocných rozhodnutí soudu dává prostřednictvím

krajského soudu podněty ke sjednocování rozhodování Nejvyššímu soudu.

Krajské soudy

§ 12

(1) Krajský soud se skládá z předsedy a místopředsedů soudu, dalších soudců a přísedících.

(2) Krajský soud rozhoduje v senátech; samo-soudci rozhodují v případech stanovených zákony o řízení před soudy.

(3) Senáty krajského soudu se skládají

a) ze soudce a dvou přísedících, jestliže rozhodují jako soudy prvního stupně v trestních věcech,

b) z předsedy a dvou soudců v ostatních případech.

§ 13

(1) Krajské soudy rozhodují jako soudy druhého stupně ve věcech, ve kterých rozhodovaly v prvním stupni okresní soudy. Zákony o řízení před soudy stanoví, kdy krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně.

(2) Další případy rozhodování krajských soudů upravují zákony o řízení před soudy.

§ 14

Předseda a místopředsedové krajského soudu vykonávají v souladu s rozvrhem práce soudnictví náležející krajskému soudu jako předsedové senátů nebo soudci. Předseda krajského soudu na základě pravomocných rozhodnutí soudů dává podněty ke sjednocování rozhodování Nejvyššímu soudu.

Vrchní soudy

§ 15

(1) Vrchní soud se skládá z předsedy soudu, místopředsedy nebo místopředsedů soudu a dalších soudců.

(2) Vrchní soud rozhoduje v senátech složených z předsedy senátu a dvou soudců.

§ 16

Vrchní soudy

a) rozhodují jako soudy druhého stupně ve věcech, ve kterých rozhodovaly v prvním stupni krajské soudy,

b) přezkoumávají zákonnost rozhodnutí jiných orgánů v případech stanovených zákonem,

¹⁾ § 2 odst. 1 zákona č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu.

c) rozhodují v dalších zákonem určených případech.

§ 17 a 18

zrušeny

§ 19

Předseda a místopředsedové vrchního soudu vykonávají v souladu s rozvrhem práce soudnictví náležející vrchnímu soudu jako předsedové senátů nebo soudci. Předseda vrchního soudu na základě pravomocných rozhodnutí soudu dává podněty ke sjednocování rozhodování Nejvyššímu soudu. Je-li o to požádán Nejvyšším soudem, podává předseda vrchního soudu vyjádření před zaujetím stanoviska k výkladu zákonů a jiných právních předpisů (dále jen „stanoviska“) Nejvyšším soudem nebo jeho kolegií.

§ 20 až 25

zrušeny

Nejvyšší soud

§ 26

Nejvyšší soud se skládá z předsedy soudu, místopředsedy soudu a dalších soudců.

§ 27

(1) Nejvyšší soud rozhoduje v senátech složených z předsedy senátu a dvou soudců. V senátech složených z předsedy senátu a čtyř soudců rozhoduje o mimořádných opravných prostředcích proti rozhodnutím vrchních soudů.

(2) zrušen

§ 28

(1) Nejvyšší soud zajišťuje zákonnost rozhodování soudů tím, že

- a) rozhoduje o mimořádných opravných prostředcích v případech stanovených zákony o řízení před soudy,
- b) rozhoduje v jiných zákonem určených případech.

(2) Nejvyšší soud dále rozhoduje o uznání a vykonatelnosti rozhodnutí cizozemských soudů na území České republiky, vyžaduje-li to zákon nebo mezinárodní smlouva. Rozhoduje též v dalších zákonem určených případech.

(3) Nejvyšší soud sleduje pravomocná rozhodnutí soudů a v zájmu jednotného rozhodování soudů zaujímá stanoviska.

§ 29

(1) Jestliže některá právní otázka vyžaduje sjednocení výkladu, může předseda Nejvyššího soudu na-

vrhnout kolegiu nebo plénu zaujetí stanoviska [§ 28 odst. 1 písm. b)].

(2) Před zaujetím stanoviska si Nejvyšší soud může vyžádat vyjádření předsedů vrchních soudů i představitelů jiných správních úřadů a jiných orgánů a právnických osob.

(3) Podrobnosti upraví jednací řád Nejvyššího soudu.

§ 30

(1) Soudci Nejvyššího soudu tvoří podle úseku své činnosti trestní, občanskoprávní a obchodní kolegia. V čele kolegií jsou předsedové kolegií. Předseda Nejvyššího soudu může se souhlasem pléna sloučit některá kolegia, je-li to vzhledem k náplni jejich činnosti vhodné.

(2) Předsedové kolegií organizují a řídí činnost kolegií. Na základě pravomocných rozhodnutí soudů navrhuje kolegiím zaujetí stanoviska k výkladu zákonů a jiných právních předpisů.

(3) Před zaujetím stanoviska si kolegium může vyžádat vyjádření předsedů vrchních soudů i představitelů správních úřadů a jiných orgánů a právnických osob.

§ 31

(1) Plénum Nejvyššího soudu se skládá z předsedy, místopředsedy a ostatních soudců Nejvyššího soudu. Platně se může usnášet za přítomnosti nejméně dvou třetin svých členů.

(2) Zasedání pléna Nejvyššího soudu jsou neveřejná. Zasedání pléna se mohou zúčastnit předsedové vrchních soudů. Na zasedání pléna je možno přizvat i další osoby.

(3) Plénum Nejvyššího soudu zejména

- a) usnáší se na jednacím řádu Nejvyššího soudu,
- b) zaujímá stanoviska k výkladu zákonů a jiných právních předpisů v otázkách týkajících se více kolegií nebo sporných mezi kolegií,
- c) projednává zprávy o účinnosti zákonů a jiných právních předpisů a na jejich podkladě dává podněty k nové právní úpravě.

§ 32

(1) Předseda Nejvyššího soudu vykonává v souladu s rozvrhem práce soudnictví náležející Nejvyššímu soudu jako předseda senátu nebo soudce. Při respektování soudcovské nezávislosti dbá o důstojnost řízení, jiné činnosti soudců Nejvyššího soudu a o dodržování zásad soudcovské etiky. Na základě pravomocných rozhodnutí soudů navrhuje kolegiím nebo plénu zaujetí stanovisek k výkladu zákonů a jiných právních předpisů.

(2) Předseda Nejvyššího soudu svolává plénum tohoto soudu, určuje program jeho jednání a řídí je.

(3) zrušen

(4) Místopředseda Nejvyššího soudu zastupuje předsedu způsobem stanoveným v jednacím řádu. V souladu s rozvrhem práce vykonává soudnictví náležející Nejvyššímu soudu jako předseda senátu nebo soudce.

§ 33

Sídla a obvody soudů

(1) Sídlem Nejvyššího soudu je Brno.

(2) Obvod vrchního soudu se sídlem v Praze se shoduje s obvody krajských soudů v Praze, Českých Budějovicích, Plzni, Ústí nad Labem, Hradci Králové a Městského soudu v Praze. Obvod vrchního soudu se sídlem v Olomouci se shoduje s obvody krajských soudů v Brně a Ostravě.

(3) Sídla a obvody okresních a krajských soudů určí zvláštní zákon.

(4) Zvláštním zákonem může být

- a) zřízení okresní nebo krajský soud pro vyřizování věcí určitého druhu z obvodu jednoho nebo několika okresních nebo krajských soudů a určen jejich název,
- b) určeno, že věci určitého druhu z obvodu několika soudů bude vyřizovat jeden okresní soud.

(5) Ministerstvo spravedlnosti České republiky (dále jen „Ministerstvo spravedlnosti“) může obecně závazným právním předpisem zřídit v obvodu okresního nebo krajského soudu jeho pobočku.

HLAVA TŘETÍ

USTANOVOVÁNÍ SOUDCŮ A PŘÍSEDÍCÍCH

Oddíl první

Obecná ustanovení

§ 34

Předpoklady pro funkci soudce a přisedícího

(1) Soudcem nebo přisedícím může být ustanoven každý občan České republiky, který je způsobilý k právním úkonům, bezúhonný, jestliže jeho zkušenosti a morální vlastnosti dávají záruku, že bude soudcovskou funkci řádně zastávat, v den ustanovení dosáhl věku 25 let a souhlasí se svým ustanovením za soudce nebo přisedícího a s přidělením k určitému soudu.

(2) Soudce mimo splnění podmínek uvedených v předchozím odstavci musí mít úplné vysokoškolské právnické vzdělání a odbornou justiční zkoušku.

(3) Zvláštní zákon může stanovit další podmínky a postup při přezkoumávání předpokladů a morálních vlastností, potřebných pro funkci soudce.

(4) zrušen

(5) Odborná justiční zkouška, soudcovská zkouška, jednotná soudcovská a advokátní zkouška, vojenská právní zkouška, notářská zkouška, prokurátorská zkouška, arbitrážní zkouška, závěrečné hodnocení čekatelské praxe a jiné obdobné závěrečné zkoušky vykonané před účinností tohoto zákona mají stejné účinky jako odborná justiční zkouška podle tohoto zákona. Ministr spravedlnosti může uznat advokátní zkoušku a profesní zkoušku na komerčního právníka za odbornou justiční zkoušku podle tohoto zákona.

§ 35

Funkční období soudce a přisedícího

(1) Soudci jsou jmenováni bez časového omezení.

(2) Přisedící jsou voleni na dobu čtyř let.

(3) Způsobilost vykonávat funkci soudce nebo přisedícího začíná dnem složení slibu po ustanovení.

§ 36

zrušen

§ 37

Slib

(1) Po svém ustanovení skládají soudci a přisedící tento slib: „Slibuji na svou čest a svědomí, že se budu řídit zákony, budu je vykládat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a v souladu s nimi budu rozhodovat nezávisle, nestranně a spravedlivě.“. Odmítnutí složení slibu má za následek ztrátu funkce.

(2) Složení slibu se neopakuje, jestliže byl přisedící zvolen znovu.

(3) Slib skládají

- a) zrušeno
- b) soudci ostatních soudů do rukou ministra spravedlnosti,
- c) přisedící okresních a krajských soudů do rukou předsedy toho soudu, k němuž byli zvoleni.

Oddíl druhý

Ustanovení soudců a přisedících

§ 38

(1) Soudce jmenuje prezident republiky.

(2) Volbu přisedících soudů upraví zvláštní zákon.

§ 39

Jmenování soudních funkcionářů

(1) Předsedu a místopředsedu Nejvyššího soudu jmenuje ze soudců prezident republiky.

(2) Předsedy kolegií a předsedy senátů Nejvyššího soudu a předsedy senátů vrchních soudů jmenují předsedové příslušného soudu ze soudců tohoto soudu.

(3) Předsedy a místopředsedy vrchních a krajských soudů, jakož i předsedy a místopředsedy okresních soudů jmenuje ministr spravedlnosti ze soudců jmenovaných pro soudy České republiky.

(4) Předsedy senátů krajských a okresních soudů jmenuje předseda příslušného krajského soudu ze soudců krajského soudu a okresních soudů.

§ 40

Přidělování soudců k výkonu funkce k určitému soudu a přeložení soudce

(1) Soudce přiděluje k výkonu funkce k určitému soudu ministr spravedlnosti na základě jeho předchozího souhlasu (§ 34 odst. 1). Dodatečné odvolání tohoto souhlasu má za následek ztrátu funkce, nelze-li soudce přidělit s jeho souhlasem k jinému soudu.

(2) Ministr spravedlnosti může přeložit soudce na jiný soud téhož stupně nebo na vyšší soud jen s jeho souhlasem.

(3) Na soud nižšího stupně může ministr spravedlnosti přeložit soudce jen na jeho žádost.

(4) Nelze-li řádný výkon soudnictví zajistit postupem podle odstavců 2 a 3, může ministr spravedlnosti po vyjádření předsedy soudu, k němuž je soudce přidělen k výkonu funkce, přeložit soudce i bez jeho souhlasu nebo žádosti na jiný soud, dojde-li zákonem ke změně v organizaci soudů nebo změně obvodů soudů.

(5) Podle odstavce 4 lze soudce soudu dotčeného zákonnou změnou podle odstavce 4 přeložit pouze na jiný soud téhož stupně v rámci obvodu soudu o jeden stupeň vyššího anebo na soud o jeden stupeň nižší v obvodu soudu, k němuž je soudce k výkonu funkce přidělen. Přeložit soudce podle odstavce 4 lze pouze do šesti měsíců od účinnosti zákona, který zakládá důvod pro toto rozhodnutí; z téhož důvodu nelze soudce přeložit opakovaně.

(6) Základní plat náležející soudci podle zvláštního zákona,²⁾ který byl přeložen k výkonu funkce

k jinému soudu podle odstavce 4, mu zůstává zachován.

(7) Proti rozhodnutí ministra spravedlnosti podle odstavce 4 lze podat podle zvláštních předpisů³⁾ opravný prostředek k Nejvyššímu soudu.

(8) Bez souhlasu nebo bez žádosti může být soudce přeložen na jiný soud téhož stupně nebo na nižší soud též pravomocným rozhodnutím kárného soudu.

(9) Přidělit nebo přeložit soudce k výkonu funkce k Nejvyššímu soudu může ministr spravedlnosti jen se souhlasem předsedy tohoto soudu. Souhlas předsedy Nejvyššího soudu se vyžaduje též k přeložení soudce tohoto soudu k nižšímu soudu (odstavec 3).

Dočasné přidělení soudce

§ 41

(1) Pro řádný chod soudnictví je možno soudce dočasně přidělit

- a) k výkonu soudcovské činnosti k soudu vyššího stupně,
- b) k výkonu soudcovské činnosti u okresního soudu v obvodu krajského soudu, jde-li o soudce krajského soudu,
- c) k výkonu soudcovské činnosti u jiného okresního soudu v obvodu krajského soudu, jde-li o soudce okresního soudu.

Dočasně lze přidělit soudce k jinému soudu pouze s jeho souhlasem.

(2) Se souhlasem soudce je možno soudce dočasně přidělit

- a) k využití zkušeností k Ministerstvu spravedlnosti,
- b) soudce okresního nebo krajského soudu k výkonu soudcovské činnosti k okresnímu soudu mimo obvod krajského soudu nebo k jinému krajskému soudu,
- c) soudce vrchního soudu k výkonu soudcovské činnosti k jinému vrchnímu soudu.

(3) Doba dočasného přidělení soudce nesmí přesahovat jeden rok v období tří roků s výjimkou případu uvedeného v odstavci 2 písm. a).

§ 42

(1) O dočasném přidělení rozhoduje

- a) ministr spravedlnosti, jde-li o dočasné přidělení soudců k Ministerstvu spravedlnosti nebo k Nejvyššímu soudu,

²⁾ Zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců.

³⁾ § 250l a násl. občanského soudního řádu.

- b) ministr spravedlnosti, jde-li o dočasné přidělení k okresnímu soudu mimo obvod krajského soudu nebo k jinému krajskému anebo k vrchnímu soudu,
- c) zrušeno
- d) zrušeno
- e) zrušeno
- f) předseda krajského soudu v ostatních případech.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 písm. a), s výjimkou přidělení k Ministerstvu spravedlnosti, je třeba k přidělení soudce souhlasu vedoucího orgánu, k němuž má být soudce dočasně přidělen.

§ 43

zrušen

HLAVA ČTVRTÁ

ZÁNİK FUNKCE SOUDCE A FUNKCE PŘÍSEDÍČÍHO

§ 44

Odvolání z funkce soudce

(1) Pravomocným rozhodnutím kárného soudu může být soudce z funkce uvedené v § 38 odvolán, jestliže závažným způsobem porušil své soudcovské povinnosti.

(2) Návrh na odvolání z funkce soudců podává ministr spravedlnosti.

(3) zrušen

(4) Dnem, kdy bylo soudci doručeno rozhodnutí o odvolání, jeho funkce zaniká.

§ 45

Vzdání se funkce soudce

Soudce se může vzdát své funkce uvedené v § 38. Funkce soudce zaniká uplynutím tří kalendářních měsíců následujících po měsíci, v němž bylo oznámení o vzdání se funkce doručeno orgánu, který soudce jmenoval.

§ 46

Zproštění funkce soudce

(1) Proti své vůli může být soudce své funkce uvedené v § 38 zproštěn, jestliže

- a) pravomocným rozhodnutím kárného soudu bylo zjištěno, že jeho zdravotní stav mu trvale nedovoluje řádně vykonávat soudcovské povinnosti,
- b) dosáhl věku 65 let.

(2) zrušen

(3) O zproštění funkce soudce rozhoduje ministr spravedlnosti; o zproštění funkce přisedícího rozhoduje orgán, který přisedícího do funkce zvolil (§ 38).

(4) Dnem, kdy bylo soudci doručeno rozhodnutí o zproštění, jeho funkce zaniká.

§ 47

Zánik funkce soudce ze zákona

Soudce pozbývá své funkce dnem právní moci rozsudku, kterým byl odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně, nebo dnem právní moci rozhodnutí, kterým byl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo kterým byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena.

§ 48

Pozbude-li soudce nebo přisedící státní občanství České republiky, má to za následek ztrátu funkce.

§ 49

Dočasné zproštění výkonu funkce soudce

(1) Soudce, který je trestně stíhán nebo proti němuž se vede kárné řízení z důvodu, pro který může být odvolán nebo má být zproštěn funkce podle § 46 odst. 1 písm. a), může být až do zániku funkce podle § 47 nebo do rozhodnutí o odvolání nebo o zproštění dočasně výkonu funkce soudce zproštěn.

(2) O dočasném zproštění výkonu funkce soudce rozhoduje ministr spravedlnosti; jde-li o soudce Nejvyššího soudu, činí tak po dohodě s předsedou tohoto soudu.

§ 50

Zproštění, uvolnění a odvolání soudních funkcionářů

(1) Soudce bude na svou žádost zproštěn funkce uvedené v § 39. O zproštění rozhoduje orgán, který soudce do této funkce jmenoval.

(2) Soudce může být uvolněn z funkce předsedy a místopředsedy soudu a předsedy kolegia Nejvyššího soudu tím, kdo jej do této funkce jmenoval.

(3) Předseda senátu může být z funkce odvolán jen pravomocným rozhodnutím kárného soudu.

(4) Dnem, kdy bylo soudci doručeno rozhodnutí o zproštění, uvolnění nebo odvolání z funkce, do které byl jmenován, jeho funkce zaniká.

(5) Zproštění, uvolnění nebo odvolání z funkce uvedené v § 39 nemá za následek ztrátu funkce soudce (§ 38).

§ 51

(1) Jestliže byl soudce zproštěn funkce podle § 46

odst. 1 písm. a), náleží mu po dobu tří měsíců od zániku jeho funkce vyrovnání ve výši dosavadního platu, popřípadě ve výši rozdílu mezi dosavadním platem a výdělkem, kterého dosahuje na novém pracovním místě. Vyrovnání mu nenáleží, má-li nárok na starobní nebo invalidní důchod. Částka vyrovnání se sníží o částečný invalidní důchod, který byl soudci přiznán.

(2) Jestliže byl soudce zproštěn nebo uvolněn z funkce uvedené v § 39 nebo jestliže byl podle tohoto ustanovení jmenován do nižší funkce, náleží mu po dobu tří měsíců vyrovnání rozdílu mezi výší dosavadního funkčního platu a nového platu. Vyrovnání mu nenáleží, jestliže byl z funkce uvolněn proto, že byl pravomocně kárně postižen.

HLAVA PÁTÁ

POSTAVENÍ SOUDCŮ A PŘÍSEDÍČÍCH

§ 52

(1) Funkce soudce a přisedícího je veřejnou funkcí.

(2) Na vztahy vyplývající z výkonu funkce soudce se vztahují, pokud tento zákon nestanoví něco jiného, ustanovení zákoníku práce. Pracovní vztah vzniká dnem, který je stanoven k nástupu do funkce, a zaniká dnem zániku funkce soudce podle tohoto zákona.

(3) Funkce soudce a přisedícího je neslučitelná s funkcí prezidenta republiky, člena Parlamentu České republiky a s jakoukoli funkcí ve veřejné správě.

(4) Soudce nesmí dále zastávat žádnou jinou placenou funkci ani vykonávat jinou výdělečnou činnost s výjimkou správy vlastního majetku a činnosti vědecké, pedagogické, literární, publicistické a umělecké za předpokladu, že taková činnost nenasahuje důstojnost soudcovské funkce nebo neohrožuje důvěru v nezávislost a nestrannost soudnictví. Toto ustanovení se nevztahuje na přisedícího.

(5) Pedagogickou činností podle odstavce 4 se rozumí přednášková nebo jiná vzdělávací činnost vykonávaná pro Ministerstvo spravedlnosti, soudy a státní zastupitelství, nebo z jejich pověření, a obdobná činnost vykonávaná na vysokých školách nebo v rámci soustavy základních a středních škol.

(6) Platové poměry soudců upraví zvláštní zákon.

§ 53

zrušen

§ 54

Základní povinnosti soudců

(1) Soudci jsou povinni vykonávat svědomitě své povinnosti, zvyšovat si své odborné znalosti a při vý-

konu funkce i v občanském životě dodržovat soudcovskou etiku a zdržet se všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

(2) Soudci nejsou oprávněni ke stávce ani k jinému znemožňování činnosti soudnictví.

(3) Soudci jsou povinni zachovávat mlčenlivost, a to i po zániku soudcovské funkce, o věcech, o kterých se dozvěděli ve své úřední činnosti, pokud nebyli této povinnosti zproštěni ze zákona nebo osobou k tomu povolanou; k zproštění z vážných důvodů je oprávněn předseda soudu, a jde-li o předsedu soudu, předseda jeho bezprostředně vyššího soudu, jde-li o předsedu Nejvyššího soudu, předseda vlády České republiky.

§ 55

Podmínky trestního stíhání

(1) Pro činy spáchané při výkonu soudcovské funkce nebo v souvislosti s výkonem této funkce je možno soudce a přisedícího trestně stíhat nebo vzít do vazby jen se souhlasem orgánu, který je jmenoval nebo zvolil.

(2) Orgán, který zahájil trestní stíhání proti soudci nebo přisedícímu, vyzoomí o tom předsedu příslušného soudu, a jde-li o soudce, též ústřední orgán, který vykonává správu příslušného soudu.

§ 56

Kárná odpovědnost soudců

Kárnou odpovědnost soudců upravuje zvláštní zákon.

§ 57

Odpovědnost za škodu způsobenou výkonem soudcovské funkce

Za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem soudu odpovídá stát. Zvláštní zákon stanoví, kdy a v jaké míře může stát vymáhat tuto škodu na soudci.

§ 58

Zvláštní zákon upraví působnost profesních zájmových organizací soudců v otázkách upravených tímto zákonem.

Některá ustanovení o postavení přisedících

§ 59

Povolávání k soudnímu jednání

(1) Přisedící se povolávají k výkonu funkce přisedícího na dobu zpravidla nepřesahující 12 dní v roce; prodloužení této doby je přípustné.

(2) zrušen

§ 60

Náhrady za vykonávání funkce přisedícího

(1) Přisedícím, kteří jsou v pracovním poměru, přísluší za dobu, po kterou vykonávají funkci přisedícího nebo plní jiné povinnosti spojené s touto funkcí, náhrada mzdy ve výši průměrného výdělku. Náhradu mzdy je povinen poskytovat stát.

(2) Přisedícím, kteří nejsou v pracovním poměru, nahrazuje ušlý výdělek za dobu výkonu funkce přisedícího nebo jiných povinností spojených s touto funkcí stát. Způsob a výši náhrady stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.

(3) Stát hradí přisedícím hotové výdaje, které vzniknou vykonáváním funkce přisedícího nebo jiných povinností spojených s touto funkcí. Způsob náhrad stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.

(4) Přisedícím přísluší mimo náhrady podle předchozích odstavců za každý den jednání paušální náhrada za výkon jejich funkce. Tuto paušální náhradu vyplácí stát ve výši, kterou určí Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.

HLAVA ŠESTÁ JUSTIČNÍ ČEKATELÉ

§ 61

Přípravná služba justičních čekatelů

Účelem přípravné služby je odborně připravit justiční čekatele pro výkon funkce soudce. Přípravná služba justičních čekatelů trvá tři roky. Ministr spravedlnosti může na žádost justičního čekatele zčásti započítat do přípravné služby dobu právnické činnosti v jiném pracovním nebo obdobném poměru, jestliže čekatel získal za jejího trvání zkušenosti potřebné pro výkon funkce soudce. Zkrácení čekatelské praxe nemůže přesahovat dva roky.

§ 62

(1) Do pracovního poměru justičního čekatele může být přijat jen ten, kdo splňuje předpoklady pro funkci soudce (§ 34 odst. 1, 2 a 3) s výjimkou věku, zkušeností a odborné justiční zkoušky.

(2) Justiční čekatelé jsou oprávněni vykonávat pod dozorem soudce jednoduché úkony vyhrazené samosoudci, které určí Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.

(3) Justiční čekatelé jsou povinni, a to i po skončení přípravné služby, zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděli při výkonu své činnosti, ve stejném rozsahu jako soudci. Žprostit této povinnosti je může předseda krajského soudu z vážných důvodů.

(4) zrušen

(5) Justiční čekatel skládá při nástupu do práce do rukou předsedy příslušného krajského soudu tento slib: „Slibuji na svou čest a svědomí, že se budu řídit zákony, budu se svědomitě připravovat na výkon soudcovské funkce a osvoji si zásady soudcovské etiky.“

(6) Platové poměry justičních čekatelů upraví zvláštní zákon.

§ 63

Odborná justiční zkouška

Po skončení přípravné služby jsou justiční čekatelé povinni podrobit se odborné justiční zkoušce, jejímž účelem je zjistit, zda má justiční čekatel potřebné vědomosti a je dostatečně připraven na to, aby mohl zastávat funkci soudce.

HLAVA SEDMÁ**USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ****Opatření k začlenění hospodářské arbitráže do soudnictví**

§ 64

(1) Státní arbitři, kteří byli ke dni účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru v orgánech hospodářské arbitráže, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto ustanovení soudci podle tohoto zákona, jestliže mají úplné vysokoškolské právnické vzdělání, byli ke dni účinnosti tohoto zákona ustanoveni státními arbitry podle dřívějších předpisů, dosáhli předepsaného věku a souhlasí s ustanovením do funkce soudce (§ 34 odst. 1).

(2) Podmínkou výkonu funkce soudce je složení slibu podle tohoto zákona (§ 35 odst. 3, § 37 odst. 1). Slib lze složit písemně.

(3) Soudci podle odstavce 1 se přidělují k výkonu funkce:

- a) ke krajským soudům v sídlech krajských státních arbitráží, u nichž byli státními arbitry,
- b) k nejvyššímu soudu příslušné republiky, pokud byli státními arbitry u Státní arbitráže České republiky a u Státní arbitráže Slovenské republiky,
- c) k Nejvyššímu soudu České a Slovenské Federativní Republiky, pokud byli státními arbitry u Státní arbitráže České a Slovenské Federativní Republiky.

(4) Z vážných důvodů může ministr spravedlnosti příslušné republiky rozhodnout o jiném přidělení než v odstavci 3 písm. a) a b). Týká-li se změna přidělení nejvyššího soudu republiky, rozhodne ministr spravedlnosti příslušné republiky po dohodě s předsedou tohoto soudu. O jiném přidělení soudce, který byl státním arbitrem u Státní arbitráže České a Slovenské

Federativní Republiky, rozhoduje předseda Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky po dohodě s ministrem spravedlnosti příslušné republiky. Ustanovení § 40 odst. 1 se použije přiměřeně.

(5) Ustanovení § 67 a 68 se u soudců, jejichž funkce vznikla podle odstavce 1, použijí přiměřeně.

§ 65

(1) Arbitrážní čekatelé, kteří byli ke dni účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru v orgánech hospodářské arbitráže, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona justičními čekateli. Doba arbitrážní čekatelské praxe se jim započítává do přípravné služby justičního čekatele.

(2) Ostatní pracovníci, kteří byli ke dni účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru v orgánech hospodářské arbitráže, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stávají pracovníky soudů ve funkcích odpovídajících jejich dosavadnímu funkčnímu zařazení.

(3) O přidělení arbitrážních čekatelů a ostatních pracovníků hospodářské arbitráže k jednotlivým soudům se použijí přiměřeně ustanovení § 64 odst. 3 a 4.

§ 66

Majetek a závazky Státní arbitráže České a Slovenské Federativní Republiky přecházejí dnem účinnosti tohoto zákona na Nejvyšší soud České a Slovenské Federativní Republiky, majetek a závazky Státní arbitráže České republiky na Ministerstvo spravedlnosti České republiky a majetek a závazky Státní arbitráže Slovenské republiky na Ministerstvo spravedlnosti Slovenské republiky.

Zvláštní ustanovení o odvolání a přeložení soudce

§ 67

(1) Návrh na odvolání soudce (§ 44 odst. 2) lze podat ve lhůtě do 31. 12. 1993 také proto, že v době od 25. 2. 1948 do 31. 12. 1989 svým rozhodováním porušil povinnosti, které měl jako nezávislý soudce plnit, nebo neoprávněně zasahoval do nezávislého a nestranného rozhodování soudů.

(2) Soudce lze též odvolat z důvodů uvedených ve zvláštním zákoně, který stanoví podmínky, postup a způsob odvolání soudce.

§ 68

(1) Návrh na odvolání soudce (§ 44 odst. 2) lze podat ve lhůtě do 31. 12. 1993 též proto, že je pro výkon funkce soudce odborně nezpůsobilý.

(2) Není-li soudce soudu vyššího stupně dostatečně odborně způsobilý pro zastávání funkce, lze jej ve lhůtě jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona přeložit na soud nižšího stupně (§ 40).

Úprava poměru soudců ustanovených podle dosavadních předpisů

§ 69

(1) Soudci ustanovení do funkce podle dosavadních předpisů po 1. lednu 1990 se dnem účinnosti tohoto zákona považují za soudce ustanovené podle tohoto zákona.

(2) Soudci ustanovení do funkce podle dosavadních předpisů před 1. lednem 1990 musí být ve lhůtě dvanácti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona ustanovení do funkce podle tohoto zákona, jinak jejich funkce zaniká. Ustanovení § 51 odst. 1 se použije přiměřeně.

(3) Ustanovení odstavce 2 platí rovněž pro státní arbitry (§ 64) ustanovené před 1. lednem 1990.

(4) Soudcům ustanoveným do funkce podle dosavadních předpisů před 1. lednem 1990 neskončí funkční období před uplynutím dvanácti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

(5) Ustanovení § 40 odst. 1 se nepoužije.

§ 70

(1) Soudci z lidu zvolení do funkce podle dosavadních předpisů se dnem účinnosti tohoto zákona považují za přísedící podle tohoto zákona na funkční období, na které byli jako soudci z lidu zvoleni.

(2) Pokud jiné předpisy mluví o soudcích z lidu, rozumějí se tím přísedící podle tohoto zákona.

§ 71

Jmenování soudců v přechodném období

Splňuje-li podmínky uvedené v § 34 odst. 1, může být v době pěti let ode dne účinnosti tohoto zákona jmenován soudcem též občan, který má úplné vysokoškolské právnické vzdělání a který svou nejméně šestiletou právní praxí nebo vědeckou nebo pedagogickou činností v oboru práva a úspěšným složením justiční zkoušky prokázal způsobilost k výkonu soudcovské funkce.

§ 72

Zkrácení přípravné služby justičních čekatelů

V době pěti let ode dne účinnosti tohoto zákona může ministr spravedlnosti na žádost justičního čekatele zkrátit dobu trvání přípravné služby (§ 61), nikoli však na dobu kratší dvou let, jestliže justiční čekatel vynikajícími výsledky práce prokazuje odbornou způsobilost pro výkon soudcovské funkce.

§ 73

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. zákon č. 36/1964 Sb., o organizaci soudů a o volbách soudců;
2. článek 5 zákona č. 29/1968 Sb., o změnách některých zákonů v souvislosti s úpravou postavení Národního výboru hlavního města Slovenska Bratislavy;
3. zákon č. 156/1969 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 36/1964 Sb.;
4. čl. I zákona č. 29/1978 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o organizaci soudů a o volbách soudců, zákon o prokuratuře, trestní řád a notářský řád;
5. článek I a II zákona č. 196/1988 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 36/1964 Sb., o organizaci soudů a o volbách soudců, a zákon č. 60/1965 Sb., o prokuratuře;
6. vyhláška ministra spravedlnosti České republiky č. 74/1974 Sb., již se určuje pro vyřizování sporů z mezinárodní přepravy zboží na území hlavního města Prahy Obvodní soud pro Prahu 2.

§ 74

1. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 1991 s výjimkou ustanovení § 64 až 66, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1992.

2. Ustanovení § 33 odst. 1 bude provedeno nejpozději do 31. prosince 1992.

* * *

Zákon č. 264/1992 Sb. ze dne 28. dubna 1992, kterým se mění a doplňuje občanský zákoník, zrušuje zákon o státním notářství a o řízení před státním notářstvím (notářský řád) a mění a doplňují některé další zákony, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1993, zákon České národní rady č. 17/1993 Sb. ze dne 21. prosince 1992, kterým se mění a doplňuje zákon č. 335/1991 Sb., nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1993 s výjimkou ustanovení bodu 69, který nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1994, zákon č. 292/1993 Sb. ze dne 10. listopadu 1993, kterým se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, a zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1994, zákon č. 239/1995 Sb. ze dne 27. září 1995, kterým se mění a doplňuje zákon č. 335/1991 Sb., nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1996.

* * *

1. Čl. XII zákona č. 264/1992 Sb. zní:

Čl. XII

(1) Zrušuje se zákon č. 95/1963 Sb., o státním notářství a o řízení před státním notářstvím (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

(2) Zvláštní zákony stanoví, kdo vykonává činnosti náležející podle dosavadních předpisů do působnosti státních notářství.

(3) Okresní soud, v jehož obvodu působilo státní notářství, převezme dnem účinnosti tohoto zákona spisy, písemnosti, předměty, úschovy, evidenční pomůcky a úřední razítka státního notářství, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

(4) Zrušuje se vládní nařízení č. 15/1953 Sb., o ověřování listin a podpisů na listinách národními výbory.

2. Čl. II zákona České národní rady č. 17/1993 Sb. zní:

Čl. II

1. Dnem účinnosti tohoto zákona zahájí svou činnost Vrchní soud v Praze.

2. Vrchní soud v Olomouci zahájí svou činnost dnem, který stanoví zvláštní zákon; do té doby vykonává jeho působnost Vrchní soud v Praze.

3. Soudci přidělení k výkonu funkce k Nejvyššímu soudu se stávají dnem účinnosti tohoto zákona soudci přidělenými k výkonu funkce k Vrchnímu soudu v Praze ve funkcích odpovídajících jejich dosavadním funkcím podle § 39.

4. Pracovníci Nejvyššího soudu, kteří byli ke dni účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru k Nejvyššímu soudu, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stávají pracovníky Vrchního soudu v Praze ve funkcích odpovídajících jejich dosavadnímu funkčnímu zařazení.

5. Ustanovení tohoto zákona, pokud se vztahují na činnost vojenských soudů a postavení vojenských soudců a přísedících vojenských soudů, pozbývají účinnosti dnem 31. prosince 1993. Pokud k tomuto dni vojenský soudce souhlasí s přidělením k určitému soudu téhož stupně, považuje se tento souhlas za souhlas s přidělením k určitému soudu podle § 34 odst. 1. Jinak jeho funkce podle § 38 zaniká.

6. Do doby jmenování předsedy nebo místopředsedy Nejvyššího soudu pověří ministr spravedlnosti výkonem funkce předsedy tohoto soudu některého ze soudců tohoto soudu.

7. Věci projednávané Nejvyšším soudem České a Slovenské Federativní Republiky, v nichž nebude rozhodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jde-li o uznání cizího rozhodnutí, převezme Nejvyšší soud, má-li na území České republiky bydliště nebo pobyt osoba, již se rozhodnutí týká, popřípadě převezme další tyto věci určené uvážením Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky s přihlédnutím k právnímu zájmu osoby, již se rozhodnutí týká.

Uhde v. r.

33

PŘEDSEDA POSLANECKÉ SNĚMOVNY

vyhlašuje

úplné znění zákona České národní rady č. 436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přisedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonem České národní rady č. 580/1991 Sb., zákonem České národní rady č. 23/1993 Sb., zákonem č. 171/1993 Sb., zákonem č. 284/1993 Sb. a zákonem č. 240/1995 Sb.

ZÁKON

České národní rady

o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přisedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 3

§ 1

Účel zákona

Účelem tohoto zákona je zřídit některé soudy pro vyřizování věcí určitého druhu z obvodu jednoho nebo několika krajských soudů, stanovit úpravu působnosti některých okresních soudů, určit sídla a obvody soudů České republiky, upravit volbu přisedících okresních a krajských soudů, jejich zproštění a odvolání z funkce, jakož i upravit státní správu soudů a vyřizování stížností na postup soudů.

Krajské obchodní soudy uvedené v § 2 rozhodují v obvodu své působnosti v obchodních věcech, o nichž zvláštní zákon¹⁾ stanoví, že v nich rozhodují krajské soudy jako soudy prvního stupně a v nichž by jinak byla dána působnost krajských soudů.²⁾

ČÁST DRUHÁ

ÚPRAVA PŮSOBNOSTI NĚKTERÝCH SOUDŮ

§ 4

Obvodní soud pro Prahu 2 vyřizuje trestní věci z obvodů soudů v hlavním městě Praze proti pachatelům trestných činů spáchaných porušením předpisů silničního, železničního, leteckého a plavebního provozu a provozu podzemní dráhy včetně trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 trestního zákona.³⁾

ČÁST PRVNÍ

ZŘÍZENÍ KRAJSKÝCH OBCHODNÍCH SOUDŮ

Krajské obchodní soudy

§ 2

Zřizují se:

- a) Krajský obchodní soud v Praze s působností pro území hlavního města Prahy a Středočeského kraje,
- b) Krajský obchodní soud v Brně s působností pro území Jihomoravského kraje,
- c) Krajský obchodní soud v Ostravě s působností pro území Severomoravského kraje.

§ 5

Obvodní soud pro Prahu 6 koná řízení v trestních věcech z obvodů okresních soudů, obvodních soudů v hlavním městě Praze a Městského soudu v Brně, týkajících se občanů České republiky, o výkonu rozsudku cizozemského soudu podle mezinárodní smlouvy vyhlášené ve Sbírce zákonů, kterou je Česká republika vázána.

§ 5a

zrušen

¹⁾ Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 13 odst. 1 zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích.

³⁾ Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

§ 5b

Obvodní soud pro Prahu 7 koná řízení v občanskoprávních věcech z obvodů okresních soudů, obvodních soudů v hlavním městě Praze a Městského soudu v Brně, v nichž je navrhovatelem provozovatel městské hromadné přepravy na území hlavního města Prahy, uplatňuje-li nárok podle zvláštního předpisu⁴⁾ na zaplacení jízdného nebo částek tímto zvláštním předpisem stanovených.

§ 5c

zrušen

ČÁST TŘETÍ SÍDLA A OBVODY SOUDŮ

§ 6

zrušen

§ 7

Krajské soudy

(1) Obvody a sídla krajských soudů se shodují s územím a sídlem kraje.⁵⁾

(2) Obvod Městského soudu v Praze se shoduje s územím hlavního města Prahy; sídlem Městského soudu v Praze je hlavní město Praha.

(3) Obvod Krajského obchodního soudu v Praze se shoduje s územím hlavního města Prahy a územím Středočeského kraje; sídlem Krajského obchodního soudu v Praze je hlavní město Praha.

(4) Obvod Krajského obchodního soudu v Brně se shoduje s územím Jihomoravského kraje; jeho sídlem je město Brno.

(5) Obvod Krajského obchodního soudu v Ostravě se shoduje s územím Severomoravského kraje; jeho sídlem je město Ostrava.

§ 8

Okresní soudy

(1) Obvody a sídla okresních soudů se shodují s územím a sídlem okresů.⁶⁾

(2) Obvody obvodních soudů v Praze se shodují s obvody těchto soudů ke dni nabytí účinnosti zákona

České národní rady č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze. Sídlem obvodních soudů v Praze je hlavní město Praha.

(3) Na území města Brna vykonává působnost okresního soudu Městský soud v Brně; jeho obvod se shoduje s územím města Brna a jeho sídlem je město Brno.

ČÁST ČTVRTÁ

VOLBA PŘÍSEDÍCÍCH, JEJICH ZPROŠTĚNÍ A ODVOLÁNÍ Z FUNKCE A ZÁNİK FUNKCE

Volba přisedících

§ 9

(1) Přisedící okresních a krajských soudů (dále jen „přisedící“) volí obecní zastupitelstva⁷⁾ v obvodu příslušného soudu z kandidátů navržených členy těchto zastupitelstev. K navrženým kandidátům si obecní zastupitelstvo vyžádá vyjádření předsedy příslušného soudu.

(2) V hlavním městě Praze volí přisedící obvodní a místní zastupitelstva⁸⁾ v obvodu příslušného soudu.

(3) Přisedícím může být zvolen občan, který splňuje všechny předpoklady pro výkon funkce přisedícího, stanovené zvláštním zákonem,⁹⁾ a který je v obvodu obecního zastupitelstva, obvodního zastupitelstva nebo místního zastupitelstva (dále jen „zastupitelstvo“), jímž je do funkce volen, přihlášen k trvalému pobytu¹⁰⁾ nebo v něm pracuje.

§ 10

(1) Počet přisedících, kteří mají být pro okresní nebo krajský soud zvoleni, stanoví předseda příslušného soudu. Při stanovení počtu přisedících je třeba přihlížet k tomu, aby jednotliví přisedící zpravidla nezasedali více než 20 dnů v roce.

(2) Náleží-li obvod příslušného soudu do obvodu několika zastupitelstev, stanoví předseda příslušného soudu potřebný počet přisedících zvlášť pro jednotlivá zastupitelstva; přihlíží přitom k počtu obyvatelstva obvodu příslušné obce nebo její městské části.

§ 11

Osvědčení o zvolení vydá předseda soudu přise-

⁴⁾ Vyhláška Ministerstva dopravy č. 127/1964 Sb., o městském přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška Federálního ministerstva dopravy č. 3/1977 Sb., o přepravním řádu lanových drah, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ § 3 body 1 až 7 zákona č. 36/1960 Sb., o územním členění státu.

⁶⁾ § 4 až 10 zákona č. 36/1960 Sb., ve znění zákonného opatření Předsednictva ČNR č. 248/1990 Sb.

⁷⁾ Zákon ČNR č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení).

⁸⁾ § 22 odst. 2 zákona ČNR č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze.

⁹⁾ § 34 odst. 1 zákona č. 335/1991 Sb.

¹⁰⁾ Zákon č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů.

dícím nově zvoleným po složení slibu;¹¹⁾ ostatním přísedícím po opětovném zvolení.

Zproštění a odvolání z funkce přísedícího

§ 12

Zastupitelstvo, které přísedícího zvolilo, jej na jeho žádost této funkce zproští.

§ 13

(1) Na návrh příslušného předsedy soudu může být přísedící z funkce odvolán zastupitelstvem, které ho zvolilo, jestliže

- a) závažným způsobem porušil své povinnosti přísedícího, nebo
- b) přestal splňovat předpoklady stanovené zvláštním zákonem pro výkon funkce přísedícího,⁹⁾ nebo
- c) jeho zdravotní stav mu nedovoluje řádně vykonávat povinnosti přísedícího.

(2) Před rozhodnutím o odvolání přísedícího z funkce si zastupitelstvo vyžádá jeho vyjádření.

Zánik a dočasné zproštění výkonu funkce přísedícího

§ 14

Přísedící pozbývá své funkce dnem právní moci rozsudku, kterým byl odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně nebo dnem právní moci rozhodnutí, kterým byl zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo kterým byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena.

§ 15

(1) Přísedící, který je trestně stíhán, nebo ohledně něhož byl podán návrh na odvolání z funkce podle § 13 odst. 1, bude až do zániku funkce nebo rozhodnutí o odvolání z funkce dočasně výkonu funkce zproštěn.

(2) O dočasném zproštění výkonu funkce přísedícího rozhoduje zastupitelstvo, které ho do funkce zvolilo.

ČÁST PÁTÁ

STÁTNÍ SPRÁVA SOUDŮ

§ 16

Úkoly státní správy soudů

(1) Úkolem státní správy soudů je vytvářet soudům České republiky¹²⁾ podmínky k řádnému výkonu

soudnictví, zejména po stránce personální, organizační, hospodářské, finanční a výchovné a dohlížet způsobem a v mezích tímto zákonem stanoveným na řádné plnění úkolů soudům svěřených.

(2) Výkon státní správy soudů České republiky (dále jen „státní správa soudů“) nesmí zasahovat do nezávislosti soudů.

§ 16a

zrušen

§ 17

Orgány státní správy soudů

(1) Ústředním orgánem státní správy soudů je Ministerstvo spravedlnosti České republiky (dále jen „ministerstvo“).¹³⁾

(2) Orgány státní správy soudů jsou předseda a místopředseda Nejvyššího soudu, předsedové a místopředsedové vrchních soudů a předsedové a místopředsedové krajských a okresních soudů.

Výkon státní správy soudů

§ 18

(1) Státní správu vrchních, krajských a okresních soudů vykonává ministerstvo buď přímo, nebo prostřednictvím předsedů těchto soudů; státní správu okresních soudů může vykonávat též prostřednictvím předsedů krajských soudů.

(2) Státní správu Nejvyššího soudu vykonává ministerstvo prostřednictvím předsedy tohoto soudu.

§ 19

Předsedové okresních, krajských a vrchních soudů a předseda Nejvyššího soudu vykonávají státní správu soudů v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

§ 20

(1) Místopředseda Nejvyššího soudu a místopředsedové vrchních soudů vykonávají státní správu těchto soudů v rozsahu určeném jejich předsedou.

(2) Místopředsedové krajského soudu vykonávají státní správu krajského soudu a okresních soudů v jeho obvodu v rozsahu určeném předsedou krajského soudu. Je-li u okresního soudu ustanoven místopředseda, popřípadě více místopředsedů, vykonávají státní správu tohoto soudu v rozsahu určeném jeho předsedou.

¹¹⁾ § 37 odst. 3 zákona č. 335/1991 Sb.

¹²⁾ § 1 zákona č. 335/1991 Sb.

¹³⁾ § 11 odst. 1 zákona ČNR č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Předseda Nejvyššího soudu, vrchního soudu, krajského a okresního soudu může při zachování vlastní odpovědnosti pověřit jednotlivými úkony státní správy i soudce příslušného soudu.

Působnost orgánů státní správy soudů

§ 21

(1) Ministerstvo vykonává státní správu okresních, krajských a vrchních soudů a Nejvyššího soudu tím, že

- a) zajišťuje chod soudů po stránce organizační, zejména stanoví počty soudců a odborných a dalších pracovníků soudů; u Nejvyššího soudu je stanoví po dohodě s předsedou tohoto soudu,
- b) zajišťuje chod soudů po stránce personální,¹⁴⁾
- c) zajišťuje chod soudů po stránce finanční a hospodářské, zejména tím, že zajišťuje financování a materiálně technické zásobování soudů, plní úkoly vyplývající z práva hospodaření s národním majetkem a provádí revize hospodářské činnosti soudů,
- d) organizuje, řídí a kontroluje výkon státní správy soudů prováděný předsedy soudů,
- e) organizuje a řídí odbornou přípravu justičních čekatelů, zejména rozhoduje po vyjádření předsedy příslušného krajského soudu o zkrácení přípravné služby¹⁵⁾ nebo o započtení doby právníkové činnosti v jiném pracovním nebo obdobném poměru do této přípravné služby¹⁶⁾ a stanoví a zajišťuje podmínky ověřování výsledků jejich odborné přípravy justiční zkouškou,¹⁷⁾
- f) organizuje a řídí další odbornou přípravu soudců a ostatních pracovníků soudů,
- g) koordinuje a usměrňuje odbornou průpravu příslušných k výkonu jejich funkce,
- h) sleduje chod práce soudních kancelářů,
- i) organizuje, řídí a zajišťuje výkon znalecké a tlumočnické činnosti v rozsahu stanoveném zvláštním zákonem,¹⁸⁾
- j) plní další úkoly vyplývající ze zvláštních právních předpisů.

(2) Ministerstvo sleduje a hodnotí postup okresních, krajských a vrchních soudů v řízení a rozhodování pouze z hlediska dodržování zásad důstojnosti jednání a soudcovské etiky a plynulosti řízení. K tomuto účelu ministerstvo

- a) sleduje a vyhodnocuje stav soudních agend na základě výkazů a justiční statistiky,
- b) provádí проверки soudních spisů a проверки úrovně soudního jednání,
- c) vyřizuje stížnosti fyzických a právnických osob na postup soudů (dále jen „stížnosti“), jakož i jiná jejich podání.

(3) Pokud v rámci plnění svých úkolů získá ministerstvo poznatky o nejednotnosti soudního rozhodování, dává Nejvyššímu soudu podněty k zaujetí stanoviska k výkladu zákonů a jiných právních předpisů.

(4) V rámci úkolů uvedených v odstavci 2 písm. b) může ministr spravedlnosti České republiky podat stížnost pro porušení zákona, jestliže to zákony o soudním řízení připouštějí.

§ 22

(1) Předseda Nejvyššího soudu vykonává státní správu Nejvyššího soudu tím, že

- a) zajišťuje jeho chod po stránce personální a organizační, zejména tím, že zajišťuje řádné obsazení Nejvyššího soudu odbornými a dalšími pracovníky a vyřizuje personální věci soudců a ostatních pracovníků tohoto soudu,
- b) zajišťuje chod soudu po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- c) pečuje o další odbornou výchovu soudců a ostatních pracovníků tohoto soudu.

(2) Předseda Nejvyššího soudu dbá o důstojnost jednání, o dodržování zásad soudcovské etiky a o plynulost soudního řízení Nejvyššího soudu. K tomu účelu

- a) provádí проверки soudních spisů,
- b) dohlíží na úroveň soudního jednání,
- c) vyřizuje stížnosti.

(3) V rámci úkolů uvedených v odstavci 2 písm. a), b) podává ministerstvu podněty ke stížnostem pro porušení zákona, má-li za to, že jsou splněny podmínky podle zákonů o soudním řízení.

§ 22a

(1) Předseda vrchního soudu vykonává státní správu vrchního soudu tím, že

- a) zajišťuje jeho chod po stránce personální a organizační, zejména tím, že zajišťuje řádné obsazení

¹⁴⁾ § 38 a násl. zákona č. 335/1991 Sb.

¹⁵⁾ § 72 zákona č. 335/1991 Sb.

¹⁶⁾ § 61 zákona č. 335/1991 Sb.

¹⁷⁾ § 63 zákona č. 335/1991 Sb.

¹⁸⁾ Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

vrchního soudu odbornými a dalšími pracovníky a vyřizuje personální věci soudců a ostatních pracovníků tohoto soudu,

- b) zajišťuje chod soudu po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- c) pečuje o další odbornou výchovu soudců a ostatních pracovníků tohoto soudu,
- d) dohlíží na řádný chod soudních kanceláří.

(2) Předseda vrchního soudu dbá o důstojnost jednání, o dodržování zásad soudcovské etiky a o plynulost soudního řízení vrchního soudu. K tomu účelu

- a) provádí prověrky soudních spisů,
- b) dohlíží na úroveň soudního jednání,
- c) vyřizuje stížnosti.

(3) V rámci úkolů uvedených v odstavci 2 písm. a), b) podává ministerstvu podněty ke stížnostem pro porušení zákona, má-li za to, že jsou splněny podmínky podle zákonů o soudním řízení.

§ 23

(1) Předseda krajského soudu vykonává státní správu krajského soudu a okresních soudů v jeho obvodu tím, že

- a) zajišťuje chod krajského soudu po stránce personální a organizační; zejména stanoví počty přísedících krajského soudu, zajišťuje řádné obsazení krajského soudu odbornými a dalšími pracovníky, vyřizuje personální věci soudců a ostatních pracovníků krajského soudu,
- b) zajišťuje chod krajského soudu po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- c) zajišťuje výběr uchazečů o funkci soudce, přijímá je do funkcí justičních čekatelů a připravuje podklady pro jejich jmenování soudci,
- d) řídí a kontroluje přípravnou službu justičních čekatelů v obvodu krajského soudu a její výkon,
- e) řídí a kontroluje výkon státní správy okresních soudů prováděný jejich předsedy,
- f) pečuje o další odbornou výchovu soudců a ostatních pracovníků soudů,
- g) pečuje o odbornou přípravu přísedících krajského soudu k výkonu jejich funkce a organizuje a koordinuje odbornou přípravu přísedících okresních soudů k výkonu jejich funkce,
- h) dohlíží na řádný chod soudních kanceláří,
- i) dohlíží na vedení seznamu znalců a tlumočnicků.

(2) Předseda krajského soudu dbá o důstojnost jednání, o dodržování zásad soudcovské etiky a o plynulost soudního řízení krajského soudu a soudů v jeho obvodu. K tomu účelu

- a) provádí prověrky soudních spisů,
- b) dohlíží na úroveň soudního jednání,
- c) vyřizuje stížnosti.

(3) V rámci úkolů uvedených v odstavci 2 písm. a), b) podává ministerstvu podněty ke stížnostem pro porušení zákona, má-li za to, že jsou splněny podmínky podle zákonů o soudním řízení. Má-li za to, že podnět podaný nebo postoupený mu předsedou okresního soudu nespĺňuje podmínky podle zákona o soudním řízení, postoupí ho se svým stanoviskem ministerstvu.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se přiměřeně vztahují na předsedy krajských obchodních soudů.

§ 24

(1) Předseda okresního soudu vykonává státní správu okresního soudu tím, že

- a) zajišťuje chod okresního soudu po stránce personální a organizační; za tím účelem zejména stanoví počty přísedících tohoto soudu, zajišťuje řádné obsazení okresního soudu odbornými a dalšími pracovníky, vyřizuje personální věci soudců a ostatních pracovníků tohoto soudu,
- b) zajišťuje chod okresního soudu po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- c) dohlíží na přípravnou službu justičních čekatelů po dobu jejich výkonu u okresního soudu,
- d) pečuje o další odbornou výchovu soudců a ostatních pracovníků soudu,
- e) pečuje o odbornou přípravu přísedících okresního soudu k výkonu jejich funkce,
- f) dohlíží na řádný chod soudních kanceláří.

(2) Předseda okresního soudu dbá o důstojnost jednání, o dodržování zásad soudcovské etiky a o plynulost soudního řízení okresního soudu. K tomu účelu

- a) provádí prověrky soudních spisů,
- b) dohlíží na úroveň soudního jednání,
- c) vyřizuje stížnosti.

(3) V rámci úkolů uvedených v odstavci 2 písm. a), b) podává předsedovi krajského soudu podněty ke stížnostem pro porušení zákona, má-li za to, že jsou splněny podmínky podle zákonů o soudním řízení. Má-li za to, že podnět předložený mu soudcem nespĺňuje podmínky podle zákona o soudním řízení, předloží ho se svým stanoviskem předsedovi krajského soudu.

§ 25

Pokud orgán státní správy soudů zjistí, že soudce porušil povinnosti uložené mu právními předpisy, jež měly za následek průtahy v řízení nebo porušení zásad

důstojnosti jednání a soudcovské etiky, postupuje podle zvláštního zákona.¹⁹⁾

ČÁST ŠESTÁ STÍŽNOSTI

Podání stížnosti

§ 26

(1) Fyzické a právnické osoby (dále jen „stěžovatel“) jsou oprávněny obracet se na orgány státní správy soudů se stížnostmi jen v těch případech, kdy tak stanoví zvláštní zákon.²⁰⁾

(2) Stížností se nelze domáhat přezkoumání postupu soudu ve výkonu jeho nezávislé rozhodovací činnosti.

§ 27

Podání stížnosti nesmí být stěžovateli na újmu; to neplatí, jestliže se obsahem svého podání dopustí trestného činu nebo přestupku.

§ 28

(1) Stížnost lze podat písemně nebo ústně; je-li podána ústně stížnost, kterou nelze ihned vyřídit, sepiše o ní orgán státní správy soudu písemný záznam.

(2) Stížnost se podává u toho orgánu státní správy soudu, který je příslušný k jejímu vyřízení. Je-li stížnost podána u orgánu státní správy soudu, kterému její vyřízení nepřislouší, postoupí ji neprodleně orgánu příslušnému.

Postup při vyřizování stížnosti

§ 29

Ministerstvo vyřizuje

- a) stížnosti na postup vrchního a krajského soudu, obsahuje-li podání stížnosti na průtahy v řízení nebo na nevhodné chování anebo narušování důstojnosti řízení předsedou soudu,
- b) podání, jejichž obsahem je nesouhlas se způsobem vyřízení stížnosti v téže věci, vyřizované předsedou Nejvyššího soudu, vrchního soudu nebo předsedou krajského soudu.

§ 30

Předseda Nejvyššího soudu vyřizuje stížnosti, jejichž obsahem je stížnost na průtahy v řízení, na nevhodné chování nebo narušování důstojnosti řízení místopředsedou soudu, soudci a ostatními pracovníky Nejvyššího soudu.

§ 30a

Předseda vrchního soudu vyřizuje stížnosti, jejichž obsahem je stížnost na průtahy v řízení, na nevhodné chování nebo narušování důstojnosti řízení místopředsedou soudu, soudci a ostatními pracovníky vrchního soudu.

§ 31

Předseda krajského soudu vyřizuje

- a) stížnosti, jejichž obsahem je stížnost na průtahy v řízení nebo na nevhodné chování anebo narušování důstojnosti řízení místopředsedou soudu, soudci a ostatními pracovníky a přísedícími krajského soudu,
- b) podání, jejichž obsahem je nesouhlas se způsobem vyřízení stížnosti v téže věci vyřizované předsedou okresního soudu,
- c) stížnosti na postup okresního soudu, obsahuje-li podání stížnost na průtahy v řízení nebo na nevhodné chování nebo narušování důstojnosti řízení jeho předsedou,
- d) stížnosti, k jejichž vyřízení by byl podle § 32 příslušný předseda okresního soudu, je-li obsahem téže stížnosti i stížnost, k jejímuž vyřízení je příslušný podle písmene a) nebo c).

§ 32

Předseda okresního soudu vyřizuje stížnosti, jejichž obsahem je stížnost na průtahy, na nevhodné chování nebo narušování důstojnosti řízení místopředsedou soudu, soudci, ostatními pracovníky a přísedícími okresního soudu.

Vyřízení stížnosti

§ 33

Orgán státní správy soudu je povinen přešetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené. Vyžaduje-li to řádné přešetření stížnosti, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě další osoby, které mohou přispět k objasnění věci.

§ 34

(1) Stížnost musí být vyřízena do dvou měsíců ode dne doručení orgánu státní správy soudu, který je příslušný k jejímu vyřízení. O vyřízení stížnosti musí být stěžovatel v této lhůtě informován.

(2) Lhůtu stanovenou v odstavci 1 lze překročit jen tehdy, pokud v jejím průběhu nelze zajistit pod-

¹⁹⁾ Zákon č. 412/1991 Sb., o kárné odpovědnosti soudců.

²⁰⁾ § 6 odst. 1 zákona č. 335/1991 Sb.

klady potřebné pro vyřízení stížnosti; stěžovatele je třeba o tom písemně vyrozumět.

(3) Pokud byla stížnost shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, je třeba stěžovateli sdělit, jaká opatření byla přijata k odstranění zjištěných závad. Byla-li porušena povinnost soudcem, platí ustanovení § 25.

§ 35

(1) Má-li stěžovatel za to, že stížnost, kterou podal u příslušného orgánu státní správy soudu, jím nebyla řádně vyřízena, může požádat

- a) ministerstvo, aby přešetřilo způsob vyřízení stížnosti vyřizované předsedou Nejvyššího soudu, vrchního soudu nebo předsedou krajského soudu,
- b) předsedu krajského soudu, aby přešetřil způsob vyřízení stížnosti vyřizované předsedou okresního soudu.

(2) Je-li v téže věci stěžovatelem podána další stížnost, aniž by obsahovala nové skutečnosti, není třeba ji přešetřovat.

ČÁST SEDMÁ USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 36

Orgány státní správy soudů postupují při výkonu své působnosti v součinnosti s profesní zájmovou organizací soudců, s níž projednávají zejména tyto otázky:

- a) návrhy nových zákonů, které se podstatně dotýkají rozsahu pravomoci soudů a způsobu jejího výkonu,
- b) zásadní opatření týkající se organizace soudů, postavení soudců a výkonu státní správy soudů.

§ 37

(1) Ustanovení tohoto zákona o krajských soudech se vztahují, není-li stanoveno jinak, i na Městský soud v Praze, Krajský obchodní soud v Praze, Krajský obchodní soud v Brně a Krajský obchodní soud v Ostravě.

(2) Ustanovení tohoto zákona o okresních soudech se vztahují, není-li stanoveno jinak, i na obvodní soudy v Praze a Městský soud v Brně.

§ 38

Přisedícího, který byl zvolen do funkce podle zákona České národní rady č. 35/1970 Sb., o volbách soudců z lidu, zproští funkce, nebo ho může z funkce odvolat zastupitelstvo, v jehož obvodu je přihlášen k trvalému pobytu. Pokud v obvodu příslušného soudu nemá přisedící trvalý pobyt, zproští ho funkce,

nebo rozhodne o jeho odvolání zastupitelstvo, v jehož obvodu přisedící pracuje.

§ 39

Stížnosti podané před účinností tohoto zákona projedná příslušný orgán státní správy soudu podle dosavadních právních předpisů.

§ 40

Zrušují se:

1. zákon České národní rady č. 566/1990 Sb., o volbách soudců z lidu,
2. zákon České národní rady č. 98/1991 Sb., o sídlech a obvodech okresních a krajských soudů v České republice,
3. vyhláška Ministerstva spravedlnosti České socialistické republiky č. 56/1976 Sb., kterou se stanoví příslušnost obvodních soudů v dopravních trestních věcech,
4. § 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti České socialistické republiky č. 125/1980 Sb., kterou se stanoví příslušnost Obvodního soudu pro Prahu 6 pro trestní řízení konané podle čl. 10, 13, 14 a 15 Úmluvy o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany, a povinnost hradit náklady tohoto řízení československými občany.

§ 41

Tento zákon nabývá účinnosti s výjimkou § 2 a 3 dnem 1. listopadu 1991. Ustanovení § 2 a 3 nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1992.

* * *

Zákon České národní rady č. 580/1991 Sb. ze dne 17. prosince 1991, kterým se doplňuje zákon České národní rady č. 436/1991 Sb., nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1992, zákon České národní rady č. 23/1993 Sb. ze dne 21. prosince 1992, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 436/1991 Sb., nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1993, zákon č. 171/1993 Sb. ze dne 20. května 1993, kterým se mění a doplňuje občanský soudní řád, nabyt účinnosti dnem 1. září 1993, zákon č. 284/1993 Sb. ze dne 10. listopadu 1993, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 436/1991 Sb., nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1994, ustanovení § 5c pozbylo účinnosti dnem 31. prosince 1995, zákon č. 240/1995 Sb. ze dne 27. září 1995, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 436/1991 Sb., nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1996.

* * *

Čl. II a III zákona č. 284/1993 Sb. znějí:

Čl. II

1. Dnem účinnosti tohoto zákona je k dalšímu řízení ve věcech bývalého vojenského obvodového soudu příslušný okresní soud, v jehož obvodu měl vojenský obvodový soud sídlo, a ve věcech Vojenského obvodového soudu v Praze Obvodní soud pro Prahu 3.

2. Dnem účinnosti tohoto zákona je k dalšímu řízení příslušný ve věcech bývalého Vyššího vojenského soudu v Táboře Krajský soud v Českých Budějovicích a ve věcech bývalého Vyššího vojenského soudu v Olomouci Krajský soud v Ostravě.

3. Dnem účinnosti tohoto zákona se stávají přisedící vojenských soudů, pokud s tím souhlasí, přisedícími těch okresních a krajských soudů, na které je tímto dnem přenesena působnost vojenských obvodových soudů a vyšších vojenských soudů, u nichž vykonávali svou funkci.

4. Přisedícího, který byl zvolen do funkce podle zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, zproští funkce nebo ho může z funkce odvolat zastupitelstvo, v jehož obvodu je přihlášen k trvalému pobytu. Pokud v obvodu příslušného soudu nemá přisedící trvalý pobyt, zproští ho

funkce nebo rozhodne o jeho odvolání zastupitelstvo, v jehož obvodu je přisedící zaměstnán.

5. Justiční čekatelé vojenských soudů se dnem účinnosti tohoto zákona stávají pracovníky krajského soudu, v jehož obvodu bylo sídlo vyššího vojenského soudu, u něhož ke dni 31. prosince 1993 vykonávali přípravou službu justičního čekatele.

6. Hmotný majetek a majetková práva včetně závazků souvisejících s tímto majetkem a jiná práva a závazky ke dni účinnosti tohoto zákona přecházejí z vojenských obvodových soudů, vyšších vojenských soudů, vojenského kolegia Vrchního soudu v Praze a vojenského kolegia Nejvyššího soudu na Ministerstvo spravedlnosti, pokud dohodou mezi ním a Ministerstvem obrany nebude stanoveno jinak.

7. Pokud nárok na náhradu škody podle zvláštního zákona²¹⁾ směřuje proti rozhodnutím vojenských soudů, vydaným do dne účinnosti tohoto zákona, je ústředním orgánem podle zvláštního zákona²²⁾ Ministerstvo obrany.

Čl. III

Zrušuje se zákon č. 141/1992 Sb., o zřízení vojenských soudů, stanovení jejich sídel a obvodů.

Uhde v. r.

²¹⁾ Zákon č. 58/1969 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem.

Zákon č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů.

²²⁾ § 9 odst. 1 zákona č. 58/1969 Sb.

34

PŘEDSEDA POSLANECKÉ SNĚMOVNY

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele,
se změnami a doplňky provedenými zákonem č. 217/1993 Sb., zákonem č. 40/1995 Sb.
a zákonem č. 104/1995 Sb.

ZÁKON o ochraně spotřebitele

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět a rozsah úpravy

(1) Tento zákon stanoví některé podmínky podnikání¹⁾ významné pro ochranu spotřebitele, úkoly veřejné správy v oblasti ochrany spotřebitele a oprávnění spotřebitelů, sdružení spotřebitelů²⁾ nebo jiných právnických osob založených k ochraně spotřebitele.

(2) Ustanovení zvláštních předpisů³⁾ týkající se podmínek výroby, dovozu, prodeje a označování výrobků a poskytování služeb nejsou tímto zákonem dotčena.

(3) Tento zákon se vztahuje na prodej výrobků a poskytování služeb v případech, kdy k plnění dochází na území České republiky. Na ostatní případy se vztahuje tehdy, souvisí-li plnění s podnikatelskou činností provozovanou na území České republiky.

§ 2

Vymezení některých pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí:

- a) spotřebitelem fyzická nebo právnická osoba, která nakupuje výrobky nebo užívá služby za jiným účelem než pro podnikání s těmito výrobky nebo službami,
- b) prodávajícím podnikatel,⁴⁾ který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby,
- c) výrobcem podnikatel, který zhotovil výrobek anebo jeho součást nebo poskytl služby, který vytěžil prvotní surovinu nebo ji dále zpracoval, anebo který se za výrobce označil,
- d) dovozcem podnikatel, který dovezl výrobky do České republiky,
- e) dodavatelem každý další podnikatel, který přímo nebo prostřednictvím jiných podnikatelů dodal prodávajícímu výrobky,
- f) výrobkem jakákoli věc, která byla vyrobena, vytěžena nebo jinak získána bez ohledu na stupeň jejího zpracování a je určena k nabídce spotřebiteli,
- g) textilním výrobkem textilní vlákenná surovina, délková a plošná textilie, textilní kusový výrobek, oděvní výrobek, a to v kterékoliv fázi zpracování, a textilní výrobky obsahující textilní složku:
 1. výrobky, které obsahují minimálně 80 % textilních vláken z celkové hmotnosti,

¹⁾ § 2 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

²⁾ Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

³⁾ Např. zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon SNR č. 126/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 240/1991 Sb., o šlechtění a plemenitbě hospodářských zvířat, zákon SNR č. 110/1972 Sb., o plemenitbě hospodářských zvířat, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 51/1964 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 222/1946 Sb., o poště (poštovní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže.

⁴⁾ § 2 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb.

2. potahy čalouněného nábytku, deštníků a slunečniců, pokud obsahují minimálně 80 % vahových textilních komponent,
 3. textilní složky vícevrstvých podlahových krytin, matrací a výrobků pro kempování, oteplovací vložky rukavic a obuvi, pokud tyto části nebo vložky činí minimálně 80 % z celkové hmotnosti výrobku,
 4. textilie obsažené v jiných výrobcích, kde je jejich složení specifikováno, a pokud tvoří neoddělitelnou část těchto výrobků,
- h) textilním vláknem útvar charakterizovaný ohebností, jemností a vysokým poměrem délky k průřezu, vhodný pro textilní zpracování, včetně ohebných pásků nebo dutinek o šířce maximálně 5 mm,
- i) nebezpečným výrobkem výrobek, který z důvodu jakékoli vady nebo nesprávné či nedostatečné informace sám o sobě nebo při obvyklém způsobu používání, sestavování nebo uchovávání, jakož i únikem škodlivých látek anebo v důsledku spoléhání se na přesnost, při náležité opatrnosti představuje nepředvídatelné nebo zvýšené nebezpečí ohrožení života, zdraví anebo majetku; výrobek nelze považovat za nebezpečný pouze proto, že byl do oběhu uveden výrobek bezpečnější,
- j) službou jakákoliv podnikatelská činnost, která je určena k nabídce spotřebiteli, s výjimkou činností upravených zvláštními zákony,^{4a)} kde se dozor nad ochranou spotřebitele svěřuje profesním sdružením nebo jiným orgánům státní správy než uvedeným v § 23.

(2) Prodávajícím se pro účely tohoto zákona rozumí i fyzická osoba, která prodává spotřebiteli rostlinné a živočišné výrobky z vlastní drobné pěstitelské nebo chovatelské činnosti anebo lesní plodiny.

ČÁST DRUHÁ

POVINNOSTI PŘI PRODEJI VÝROBKŮ A POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB

§ 3

Poctivost prodeje výrobků a poskytování služeb

Prodávající je povinen:

- a) prodávat výrobky ve správné hmotnosti, míře

nebo množství a umožnit spotřebiteli překontrolovat si správnost těchto údajů,

- b) prodávat výrobky a poskytovat služby v předepsané nebo schválené jakosti, pokud je závazně stanovena nebo pokud to vyplývá ze zvláštních předpisů⁵⁾ anebo v jakosti jím uváděné; není-li jakost předepsána, schválena nebo uváděna, v jakosti obvyklé,
- c) prodávat výrobky a poskytovat služby za ceny sjednané v souladu s cenovými předpisy⁶⁾ a ceny při prodeji výrobků nebo poskytování služeb správně účtovat.

§ 4 a 5

zrušeny

§ 6

Zákaz diskriminace spotřebitele

Prodávající se nesmí při prodeji výrobků a poskytování služeb chovat v rozporu s dobrými mravy; zejména nesmí žádným způsobem spotřebitele diskriminovat.

§ 7

Zákaz nabídky a prodeje nebezpečných výrobků

(1) Nikdo nesmí prodávat ani nabízet nebezpečné výrobky.

(2) Odpovědnosti za porušení zákazu uvedeného v odstavci 1 se zproští ten, kdo prokáže, že o skutečnosti, že se jedná o nebezpečné výrobky, v době prodeje nebo nabídky nemohl vědět.

(3) Dozví-li se prodávající jakékoliv skutečnosti, které nasvědčují tomu, že prodal spotřebiteli nebezpečné výrobky, je povinen bezodkladně jej o tom informovat. Není-li informování jednotlivých spotřebitelů možné, je povinen informovat účinným způsobem spotřebitelskou veřejnost a orgány veřejné správy, které vykonávají dozor nad dodržováním ustanovení tohoto zákona.

(4) Povinnost uloženou v odstavci 3 má obdobně výrobce, dovozce a dodavatel.

(5) Ustanovení předchozích odstavců platí přiměřeně pro poskytování služeb.

^{4a)} Např. zákon ČNR č. 128/1990 Sb., o advokacii, zákon ČNR č. 209/1990 Sb., o komerčních právnících a právní pomoci jimi poskytované, zákon ČNR č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, a zákon č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů.

⁵⁾ § 3 zákona č. 142/1991 Sb., o československých technických normách.

⁶⁾ Zákon č. 526/1990 Sb.

§ 8

Zákaz klamání spotřebitele

(1) Nikdo nesmí klamat spotřebitele, zejména uvádět nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepřesné, nejasné, dvojsmyslné nebo přehnané údaje anebo zamlčet údaje o skutečných vlastnostech výrobků nebo služeb či úrovni nákupních podmínek.

(2) Pojmy „záruka“, „zaručený“, jakož i všechny další pojmy obdobného obsahu, mohou být používány jen v případech, kdy je současně konkretizován obsah a podmínky záruky.

(3) Obecná úprava nekalé soutěže⁹⁾ není ustanovením předchozích odstavců dotčena.

Informační povinnosti

§ 9

(1) Prodávající je povinen řádně informovat spotřebitele o vlastnostech prodáváných výrobků nebo charakteru poskytovaných služeb, o způsobu použití a údržby výrobku a o nebezpečí, které vyplývá z jeho nesprávného použití nebo údržby, jakož i o riziku souvisejícím s poskytovanou službou. Jestliže je to potřebné s ohledem na povahu výrobku, způsob a dobu jeho užívání, je prodávající povinen zajistit, aby tyto informace byly obsaženy v přiloženém písemném návodu a aby byly srozumitelné.

(2) Povinností uvedených v odstavci 1 se nemůže prodávající zprostit poukazem na skutečnost, že mu potřebné nebo správné informace neposkytl výrobce, dovozce nebo dodavatel. Tyto povinnosti se však nevztahují na případy, kdy se jedná o zřejmé nebo obecně známé skutečnosti.

§ 10

(1) Prodávající musí zajistit, aby jím prodávané výrobky byly přímo viditelně a srozumitelně označeny

- a) názvem výrobku, označením výrobce nebo dovozce, popřípadě dodavatele, údaji o hmotnosti nebo množství nebo velikosti, popřípadě rozměru, dalšími údaji potřebnými dle povahy výrobku k jeho identifikaci, popřípadě užití,
- b) též údaji o složení materiálu, jde-li o textilní výrobky, s výjimkou těch výrobků, které podle zvláštního předpisu povinnosti označování nepodléhají,
- c) též údajem o datu minimální trvanlivosti, jde-li o potravinářské výrobky, popřípadě údajem

o datu použitelnosti, jde-li o potravinářské výrobky podléhající rychlé zkáze.

(2) Je-li třeba, aby při užívání věci byla zachována zvláštní pravidla, zejména řídí-li se užívání návodem, je prodávající povinen spotřebitele s nimi seznámit, ledaže jde o pravidla obecně známá.

(3) Nelze-li prodávané výrobky označit přímo, musí je prodávající viditelně a srozumitelně označit údaji uvedenými v odstavci 1 jiným vhodným způsobem. Není-li možné nebo účelné prodávané výrobky vzhledem k jejich povaze takto označit, je prodávající povinen tyto údaje na požádání spotřebitele nebo orgánů, které provádějí dozor nad dodržováním ustanovení tohoto zákona, pravdivě sdělit, popřípadě doložit.

(4) Prodávající nesmí odstraňovat ani měnit označení výrobků ani jiné údaje uvedené výrobcem, dovozce nebo dodavatelem.

(5) Při prodeji použitých nebo upravovaných výrobků, výrobků s vadou nebo výrobků, jejichž užitné vlastnosti jsou jinak omezeny, musí prodávající na tyto skutečnosti spotřebitele předem zřetelně upozornit. Takové výrobky musí být prodávány odděleně od ostatních výrobků.

(6) Na prodej použitého zboží se ustanovení odstavců 1 až 3 vztahuje pouze přiměřeně.

§ 11

Pokud jsou informace uvedené v § 9 a 10 poskytovány písemně, musí být v českém jazyce. Fyzikální veličiny musí být vyjádřeny v měřicích jednotkách stanovených zvláštním zákonem.¹⁰⁾

§ 12

(1) Prodávající je povinen jednoznačně informovat spotřebitele o ceně prodáváných výrobků nebo poskytovaných služeb platné v okamžiku nabídky.¹¹⁾ Za tím účelem je povinen zejména zřetelně označit výrobky cenou nebo informací o ceně výrobků či služeb jinak vhodně zpřístupnit.

(2) Informace o ceně nebo okolnost, že informace je neúplná anebo chybí, nesmí zejména vzbuzovat zdání, že:

- a) cena je nižší, než jaká je ve skutečnosti,
- b) stanovení ceny závisí na okolnostech, na nichž ve skutečnosti nezávisí,

⁹⁾ Hlava V části první zákona č. 513/1991 Sb.

¹⁰⁾ § 2 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii.

¹¹⁾ § 13 odst. 2 zákona č. 526/1990 Sb.

- c) v ceně jsou zahrnuty dodávky výrobků, výkonů, prací nebo služeb, za které se ve skutečnosti platí zvlášť,
- d) cena byla nebo bude zvýšena, snížena nebo nezměněna, i když tomu tak není,
- e) vztah ceny a užitečnosti nabízeného výrobku nebo služby a ceny a užitečnosti srovnatelného výrobku nebo služby je takový, jaký ve skutečnosti není.

(3) Ustanovení odstavce 2 se vztahuje obdobně i na informace o způsobech stanovení cen.

§ 13

Prodávající je povinen spotřebitele řádně informovat o rozsahu, podmínkách a způsobu uplatnění odpovědnosti za vady výrobků a služeb (dále jen „reklamace“) včetně údajů o tom, kde lze reklamaci uplatnit, a o provádění záručních oprav.

§ 14

Při zrušení provozovny je prodávající povinen informovat živnostenský úřad^{11a)} o tom, kde lze vyřadit případné závazky.

Další povinnosti při prodeji výrobků a poskytování služeb

§ 15

(1) Umožňuje-li to povaha výrobku, je prodávající povinen na žádost spotřebitele výrobek předvést.

(2) V případech stanovených zákonem¹²⁾ je prodávající povinen řádně vyplnit záruční list.

§ 16

(1) Na žádost spotřebitele je prodávající povinen vydat doklad o zakoupení výrobku nebo o poskytnutí služby s uvedením data prodeje výrobku nebo poskytnutí služby, o jaký výrobek nebo o jakou službu se jedná a za jakou cenu byl výrobek prodán nebo služba poskytnuta.

(2) Při prodeji výrobků s následnou dodávkou musí doklad obsahovat místo určení a datum dodávky.

(3) Při prodeji použitých nebo upravovaných výrobků, výrobků s vadou nebo výrobků, jejichž užité vlastnosti jsou jinak omezeny, musí být tyto skutečnosti v dokladu zřetelně vyznačeny.

§ 17

Vyžaduje-li to povaha výrobků, zejména s ohledem na hygienické podmínky prodeje a charakter použití, je prodávající povinen výrobky prodávat v hygienicky nezávadných obalech nebo je do takových obalů při prodeji zabalit, při samoobslužném prodeji je povinen spotřebiteli poskytnout vhodný obalový materiál.

§ 18

(1) Vratné zálohované obaly, v nichž se prodávají výrobky, musí být v provozovně, kde se výrobky v takových obalech prodávají, vykupovány po celou provozní dobu.

(2) Výkup vratných zálohovaných obalů nelze vázat na nákup zboží. Množství vykupovaných vratných zálohovaných obalů nesmí být prodávajícím omezeno.

(3) Výkup vratných obalů nemůže výrobce nebo dodavatel zboží vázat na nákup zboží. Množství vykupovaných vratných obalů nesmí být výrobcem ani dodavatelem omezeno.

§ 19

(1) S výjimkou případů, kdy je k provedení opravy určena jiná osoba,¹³⁾ je prodávající povinen přijmout reklamaci v kterékoli provozovně, v níž je přijetí reklamace možné s ohledem na sortiment prodávajícího zboží nebo poskytovaných služeb, případně i v sídle nebo místě podnikání.

(2) V provozovně musí být po celou provozní dobu přítomen pracovník pověřený vyřizovat reklamace.

(3) Prodávající nebo jím pověřený pracovník rozhodne o reklamaci ihned, ve složitých případech do tří pracovních dnů. Do této lhůty se nezapočítává doba přiměřená podle druhu výrobku či služby potřebná k odbornému posouzení vady. Reklamace včetně odstranění vady musí být vyřízena bez zbytečného odkladu, nejpozději do 30 dnů ode dne uplatnění reklamace, pokud se prodávající se spotřebitelem nedohodne na delší lhůtě. Po uplynutí této lhůty má spotřebitel stejná práva, jako by se jednalo o vadu, kterou nelze odstranit.

§ 20

zrušen

^{11a)} Zákon ČNR č. 570/1991 Sb., o živnostenských úřadech.

¹²⁾ § 620 odst. 2 a 3 a § 621 občanského zákoníku.

¹³⁾ Věta druhá § 625 občanského zákoníku.

ČÁST TŘETÍ ÚKOLY VEŘEJNÉ SPRÁVY

§ 21

Ochrana před nebezpečnými výrobky

Orgány státní správy, orgány územní samosprávy a ostatní orgány veřejné správy jsou povinny činit v mezích své působnosti veškerá opatření, aby zamezily uvádění nebezpečných výrobků do oběhu nebo jejich další oběh. O nebezpečných výrobcích v oběhu jsou povinny všemi dostupnými prostředky, zejména prostřednictvím hromadných informačních prostředků, informovat spotřebitelskou veřejnost.

§ 22

zrušen

§ 23

Dozor nad ochranou spotřebitele

(1) Dozor nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem provádí Česká obchodní inspekce¹⁶⁾ s výjimkou dozoru podle odstavce 4 písm. b) až d).

(2) Dozor nad dodržováním povinností stanovených v § 3 písm. b), § 7 až 9, § 10 odst. 1 písm. c) a § 17 tohoto zákona na úseku zemědělských, potravinářských, kosmetických, mydlářských, saponátových a tabákových výrobků provádí též Česká zemědělská a potravinářská inspekce.¹⁷⁾

(3) Dozor nad dodržováním povinností stanovených v § 3 písm. b), § 7, § 8 odst. 1, § 9, § 10 odst. 1 a 3 a § 17 tohoto zákona na úseku ochrany zdraví lidí, zejména z hlediska zdravotní nezávadnosti výrobků a poskytovaných služeb, provádějí též orgány hygienické služby.¹⁸⁾

(4) Dozor nad dodržováním povinností stanovených v § 3 písm. b), § 7 až 9, § 10 odst. 1 písm. c) a § 17 tohoto zákona na úseku veterinární péče provádějí orgány veterinární správy,¹⁹⁾ a to zejména z hledisek

- a) zdravotní nezávadnosti a biologické hodnoty potravinářských výrobků živočišného původu,
- b) zdravotní a dietetické nezávadnosti krmiv,
- c) zabezpečení uvádění do oběhu pouze veterinár-

ních léčiv a přípravků schválených podle zvláštního předpisu,¹⁸⁾

d) zabezpečení prodeje živých zvířat v souladu s podmínkami stanovenými zvláštními předpisy.¹⁹⁾

(5) Dozor nad dodržováním povinností stanovených v § 3 písm. a) a b), § 7 a 11 tohoto zákona na úseku měření, vážení a bezpečnosti výrobků provádí rovněž Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.²⁰⁾

(6) Dozor nad dodržováním povinností stanovených v § 8 až 10 a § 14 tohoto zákona v oblasti obchodu a služeb²¹⁾ provádějí okresní živnostenské úřady a jim na roveň postavené živnostenské úřady,^{11a)} příslušné podle sídla, popřípadě místa podnikání.

§ 23a

(1) Orgány uvedené v § 23 jsou oprávněny vydávat závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků. V případě bezprostředního ohrožení života, zdraví nebo majetku jsou oprávněny pozastavit prodej výrobků nebo poskytování služeb anebo uzavřít provozovnu; vyžaduje-li to naléhavost situace, lze toto rozhodnutí oznámit ústně a neprodleně doručit písemné vyhotovení rozhodnutí.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 věta druhá je možno podat odvolání do tří dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Odvolání nemá odkladný účinek a odvolací orgán o něm rozhodne neodkladně.

(3) Obnovit prodej výrobků nebo poskytování služeb anebo otevřít provozovnu lze až po uvedení do nezávadného stavu a jen s písemným souhlasem orgánu, který o pozastavení prodeje výrobků nebo poskytování služeb anebo uzavření provozovny rozhodl.

§ 24

Pokuty

(1) Za porušení povinností stanovených v § 3, 6, 7, § 8 odst. 1 a 2, § 9 až 19 tohoto zákona uloží orgány uvedené v § 23 pokutu až do výše 500 000 Kč; při stanovení výše pokuty se přihlíží k povaze protipráv-

¹⁶⁾ Zákon ČNR č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷⁾ Zákon ČNR č. 63/1986 Sb., o České zemědělské a potravinářské inspekci.

¹⁸⁾ Zákon č. 20/1966 Sb.

¹⁹⁾ Zákon ČNR č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky, ve znění zákonného opatření Předsednictva ČNR č. 25/1991 Sb., zákona ČNR č. 437/1991 Sb., zákonného opatření Předsednictva ČNR č. 348/1992 Sb. a zákona č. 112/1994 Sb.

Zákon č. 87/1987 Sb.

²⁰⁾ Zákon č. 30/1968 Sb.

²¹⁾ § 33 a 43 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon).

ního jednání a k rozsahu jeho následků. Za opakované porušení povinností v průběhu jednoho roku lze ukládat pokutu až do výše 1 000 000 Kč.

(2) Z vlastního podnětu nebo z podnětu sdružení spotřebitelů či jiné právnické osoby založené k ochraně spotřebitele uloží orgány uvedené v § 23 prodávajícímu, výrobcí, dovozci nebo dodavateli, který prodal, vyrobil, dovezl nebo dodal výrobek, jehož vada způsobila újmu na životě nebo zdraví, pokutu až do výše 10 000 000 Kč; tuto pokutu uloží rovněž osobám uvedeným v § 27, které prodaly, vyrobily, dovezly nebo dodaly výrobek, jehož vada způsobila újmu na životě nebo zdraví. Stejnou pokutu uloží tomu, kdo takovou újmu způsobil vadným poskytnutím služby. Pokutu nelze uložit osobě, která prokáže, že újme nešlo zabránit ani při vynaložení veškerého úsilí, které na ní bylo možno požadovat.

(3) Pokutu podle odstavce 1 do výše 5000 Kč lze uložit v blokovém řízení, je-li porušení povinnosti spolehlivě zjištěno a osoba, která povinnost porušila, je ochotna blokovou pokutu zaplatit. Na blokové řízení podle tohoto zákona se použijí obdobně ustanovení o blokovém řízení podle zvláštního zákona.²²⁾

(4) Pokutu podle odstavce 1 nelze uložit v případech, kdy byla uložena pokuta podle zvláštního zákona, a v případech, kdy lze uložit pokutu podle odstavce 2.

(5) V případech, kde působí více orgánů uvedených v § 23, ukládá pokutu ten, který zahájil správní řízení jako první. O zahájení řízení o uložení pokuty se tyto orgány vzájemně informují.

(6) Výnos pokut uložených podle odstavců 1 až 3 je příjmem státního rozpočtu České republiky.

(7) Pokutu podle odstavce 1 lze uložit do tří let a pokutu podle odstavce 2 do deseti let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(8) Uložením pokuty není dotčena povinnost k náhradě škody.

ČÁST ČTVRTÁ

SDRUŽENÍ SPOTŘEBITELŮ A JINÉ PŘÁVNICKÉ OSOBY ZALOŽENÉ K OCHRANĚ SPOTŘEBITELE

§ 25

Právní postavení

Právní postavení sdružení spotřebitelů a jiných

právnických osob založených k ochraně spotřebitele (dále jen „sdružení“) upravují zvláštní zákony.¹⁵⁾

§ 26

Oprávnění vůči orgánům veřejné správy

Sdružení jsou oprávněna činit podněty orgánům veřejné správy v souvislosti s plněním jejich úkolů podle části třetí tohoto zákona. Orgány veřejné správy, které tyto podněty obdrží, jsou povinny informovat sdružení o jejich vyřízení bez zbytečného odkladu, nejpozději však do dvou měsíců od obdržení podnětu.

ČÁST PÁTÁ

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 27

Ochrana spotřebitele při neoprávněném podnikání

Povinnosti prodávajících, výrobců, dovozců nebo dodavatelů mají i osoby, které provozují činnosti uvedené v § 2 odst. 1 písm. b) až e) bez příslušného oprávnění.

§ 28

Vztah ke správnímu řádu

Na řízení podle § 23a a 24 zákona se vztahují obecné předpisy o správním řízení,²³⁾ nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 28a

Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví vyhláškou

- způsob určení obsahu jednotlivých druhů vláken v textilním výrobku,
- podrobnosti o způsobu označování textilních výrobků údaji o složení materiálu,
- seznam textilních výrobků, které nemusejí být označeny údaji o složení materiálu.

§ 29

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

* * *

Zákon č. 217/1993 Sb. ze dne 10. července 1993, kterým se mění a doplňuje zákon č. 634/1992 Sb.,

²²⁾ § 84 a 85 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵⁾ Zejména zákon č. 83/1990 Sb. nebo občanský zákoník.

²³⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

Zákon ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

o ochraně spotřebitele, nabyt účinnosti dnem 13. srpna 1993, zákon č. 40/1995 Sb. ze dne 9. února 1995, o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. dubna 1995, zákon č. 104/1995 Sb. ze dne 24. května 1995, kterým se mění a doplňuje zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 217/1993 Sb. a zákona č. 40/1995 Sb., a mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník,

ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. července 1995.

* * *

Článek III zákona č. 104/1995 Sb. zní:

Čl. III

Zrušuje se vyhláška ministra vnitřního obchodu č. 167/1953 Ú. l., o výkupu prázdných lahví.

Uhde v. r.

35**SDĚLENÍ
Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 26. října 1995 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o přechodu práv a povinností vyplývajících z výkonu vojenské činné služby vojáků v Československé lidové armádě (Československé armádě) a ze studia žáků a posluchačů vojenských škol v souvislosti se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky.

Dohoda na základě svého článku 8 odst. 1 vstoupila v platnost dnem 26. října 1995.

Do textu Dohody lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu obrany, kde byla vyhlášena ve Věstníku Ministerstva obrany, částka 25 ze dne 18. prosince 1995.

36**SDĚLENÍ
Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 24. srpna 1995 byl v Bruselu podepsán Dodatkový protokol k Evropské dohodě zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Českou republikou na straně druhé.¹⁾

Dodatkový protokol na základě svého článku 4 vstoupil v platnost dnem 1. února 1996.

České znění Dodatkového protokolu se vyhláší současně.

**DODATKOVÝ PROTOKOL
k Evropské dohodě
zakládající přidružení mezi
Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně
a
Českou republikou na straně druhé**

Evropské společenství a Evropské společenství pro atomovou energii (dále jen „Společenství“), na jedné straně a

„Česká republika“, na straně druhé,

vzhledem k tomu, že Evropská dohoda zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Českou republikou na straně druhé (dále jen „Evropská dohoda“) byla podepsána v Lucemburku dne 4. října 1993;

vzhledem k tomu, že cíle Evropské dohody uvedené v článku 1 této dohody zahrnují ustanovení vhod-

ného rámce pro postupnou integraci České republiky do Společenství;

vzhledem k tomu, že Společenství a Česká republika se dohodly v hlavě VI a hlavě VII Evropské dohody, že budou napomáhat hospodářské a kulturní spolupráci;

vzhledem k tomu, že Evropská rada na svém vrcholném zasedání v Kodani ve dnech 21. a 22. června 1993 uvítala možnost nabídnutou přidružením zemím účastnit se v rámci Evropských dohod programů Společenství;

¹⁾ Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 7/1995 Sb., o sjednání Evropské dohody zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé.

vzhledem k tomu, že závěry zasedání předsednictva Evropské rady v Kodani ve dnech 21. a 22. června 1993 stanoví, že budoucí spolupráce s přidruženými zeměmi bude orientována na cíl dosažení členství, jež byl nyní stanoven, a že tato spolupráce bude zahrnovat účast přidružených zemí v programech Společenství s cílem podporovat integraci,

se rozhodly uzavřít tento protokol a za tím účelem jmenovaly své zplnomocněnce:

Evropské společenství:
Francisco Javier ELORZA CAVENGT
Velvyslanec,
Stálý zástupce Španělského království,
Předseda Výboru stálých zástupců

Evropské společenství pro atomovou energii:
Günther BÜRGHARDT
Generální ředitel Generálního ředitelství pro vnější politické vztahy Komise Evropských společenství

Česká republika:
Josef KREUTER
Mimořádný a zplnomocněný velvyslanec,
Vedoucí Mise České republiky při Evropských společenstvích,

kteří, po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležitě formě,

se dohodli takto:

Článek 1

Česká republika se může účastnit rámcových programů, specifických programů, projektů a jiných akcí Společenství v oblastech:

- výzkumu a technologického vývoje
- informačních služeb
- životního prostředí
- vzdělání, odborné přípravy a mládeže
- sociální politiky a zdravotnictví
- ochrany spotřebitele
- malých a středních podniků
- cestovního ruchu
- kultury
- audiovizuálního sektoru
- civilní obrany
- podpory obchodu
- energetiky
- dopravy a
- boje proti drogám a narkomanii.

Strany se mohou dohodnout připojit k výše uvedenému další oblasti činnosti Společenství, bude-li se mít za to, že se jedná o oblasti společného zájmu nebo oblasti, které by mohly přispět k dosažení cílů Evropské dohody.

Článek 2

Aniž by byla dotčena stávající účast České republiky na činnostech zmíněných v článku 1, Rada přidružení, ustavená Evropskou dohodou, rozhodne o podmínkách účasti České republiky na činnostech zmíněných v článku 1.

Článek 3

Finanční příspěvek České republiky na činnostech uvedených v článku 1 bude založen na zásadě, že Česká republika hradí náklady spojené se svou účastí.

V případě potřeby se může Společenství rozhodnout případ od případu a podle pravidel vztahujících se na všeobecný rozpočet Evropských společenství přispět finančně k příspěvku České republiky.

Strany se mohou dohodnout, že budou aplikována příslušná ustanovení hlavy VIII Evropské dohody o finanční spolupráci.

Článek 4

Tento protokol vstoupí v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po datu, kdy si strany vzájemně sdělí notou splnění procedur nezbytných pro tento účel.

Článek 5

Tento protokol bude považován za dodatkový protokol k Evropské dohodě mezi Společenstvím a Českou republikou. Všechna všeobecná, institucionální a závěrečná ustanovení se budou v přiměřeném rozsahu uplatňovat od data vstupu tohoto protokolu v platnost.

Článek 6

Tento protokol je sepsán ve dvojím vyhotovení v jazyce anglickém, dánském, finském, francouzském, holandském, italském, německém, portugalském, řeckém, španělském, švédském a českém, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Podepsáno v Bruselu dne dvacátého čtvrtého srpna roku tisíc devěset devadesát pět.

Za Českou republiku:
Josef Kreuter v. r.

Za Evropské společenství:
Francisco Javier Elorza Cavengt v. r.

Za Evropské společenství pro atomovou energii:
Günther Burghardt v. r.

37

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 24. listopadu 1995 byla v Baku podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky o obchodně ekonomické spolupráci.

Dohoda na základě svého článku 14 vstoupila v platnost dnem 24. listopadu 1995.

České znění Dohody se vyhláší současně. Do ruského znění, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu průmyslu a obchodu.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky
o obchodně ekonomické spolupráci

Vláda České republiky a vláda Ázerbájdžánské republiky, dále nazývané Smluvními stranami,

uvědomující si velký význam tradičních obchodních a ekonomických vztahů,

přihlížejíce k hlubokým změnám, které probíhají v ekonomice obou zemí

a řídíce se v obchodně ekonomických vztazích principy rovnoprávnosti, vzájemné výhodnosti a mezinárodního práva,

se dohodly o následujícím:

Článek 1

Smluvní strany si poskytnou navzájem doložku nejvyšších výhod ve vztahu k obchodu zbožím pocházejícím z území jejich států.

Článek 2

Doložka nejvyšších výhod se nevztahuje na:

- a) privilegia a výhody, které jedna ze Smluvních stran poskytla či poskytne sousedním státům v zájmu usnadnění příhraničního obchodu nebo meziregionálního obchodu s jinými státy,
- b) privilegia a výhody, které vyplývají z účasti Smluvních stran v celních uniích či pásmech volného obchodu.

Článek 3

Fyzické a právnické osoby zemí Smluvních stran, dále nazývané subjekty, provádějí zúčtování a platby ve volně směnitelných měnách, za běžné světové ceny a v souladu s principy uplatňovanými ve světové obchodní a finanční praxi v celém komplexu obchodních a ekonomických vztahů mezi Českou republikou a Ázerbájdžánskou republikou.

Článek 4

Smluvní strany budou napomáhat rozvoji obchodních vztahů zaměřených na zvyšování vzájemného obratu zboží a objemu poskytovaných služeb za obecně platných komerčních podmínek. Přitom se nevyklučuje možnost projednávat na úrovni příslušných orgánů vzájemné dodávky nejdůležitějších druhů zboží, které mají význam pro zabezpečení prioritních potřeb Smluvních stran.

Smluvní strany budou společně analyzovat stav obchodních a ekonomických vztahů, vyměňovat si příslušné údaje a informace pro další rozvoj vzájemných ekonomických styků.

Článek 5

Smluvní strany budou vytvářet příznivé podmínky pro uzavírání a realizaci kontraktů na dodávky zboží a poskytování služeb.

Smluvní strany budou napomáhat rozvoji vzájemného cestovního ruchu.

Článek 6

Smluvní strany se dohodly, že v případě nutnosti uzavřou příslušné banky dohody o technickém způsobu zúčtování, úvěrování a platbách za dodávky zboží a poskytování služeb.

Článek 7

Subjekty zemí Smluvních stran budou po vzájemné dohodě uzavírat kontrakty včetně dlouhodobých, zejména na dodávky zboží s dlouhým výrobním cyklem.

Článek 8

Smluvní strany budou napomáhat prohloubení

hospodářské spolupráce. Tato spolupráce bude kromě vzájemného obchodu směřovat k rozšiřování kooperace výroby, zakládání společných podniků, sdružení a organizací, jakož i k rozvoji a zavádění dalších progresivních forem spolupráce běžných ve světové ekonomice. Přitom Smluvní strany budou v souladu s právním řádem platným v každé zemi vytvářet příznivé podmínky pro zřizování filiálek, oddělení a zastoupení organizací, podniků, firem, bank, obchodních domů, zbožových a peněžních burz, družstev a společností na území svých zemí pro jejich obchodní, průmyslovou a hospodářskou činnost s poskytováním příslušných práv právníkům a fyzickým osobám země druhé Smluvní strany.

Článek 9

Smluvní strany potvrzují společný zájem na vytváření předpokladů pro pohyb kapitálu, na sdružování investic obou zemí pro realizaci významných projektů, na vytváření podmínek pro aktivizaci přílivu investic z třetích zemí, na účasti hospodářských subjektů Smluvních stran v procesu privatizace v souladu s právním řádem platným v každé zemi a s přihlédnutím ke specifikům jejich ekonomik.

Článek 10

Smluvní strany budou vytvářet příznivé podmínky pro rozvoj společné podnikatelské činnosti včetně podpory a ochrany investic, zamezení dvojímu zdanění a nebudou uplatňovat diskriminační opatření ve vzájemné hospodářské spolupráci.

Článek 11

Zboží, dodávané v souladu s ustanoveními této dohody, může být reexportováno do třetích zemí pouze na základě písemného souhlasu vývozců.

Za vládu České republiky:

Rudolf Slánský v. r.
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec

Článek 12

Pro posouzení průběhu plnění této dohody se budou zmocnění představitelé Smluvních stran na základě vzájemného ujednání setkávat střídavě v České republice a v Ázerbájdžánské republice a v případě nutnosti přijímat příslušná rozhodnutí.

Článek 13

Tato dohoda může být měněna nebo doplňována na základě vzájemného souhlasu Smluvních stran. Změny a doplňky musí být provedeny písemnou formou.

Článek 14

Tato dohoda vstupuje v platnost dnem jejího podpisu.

Článek 15

Dohoda se uzavírá na dobu neurčitou, přičemž každá ze Smluvních stran ji může vypovědět notifikací. V tomto případě dohoda pozbývá platnosti po uplynutí šesti měsíců ode dne oznámení o jejím vypovězení.

Pozbytí platnosti nebo změny této dohody nebudou mít vliv na podmínky kontraktů uzavřených subjekty v době její platnosti a nesplněných do doby ukončení platnosti.

Dáno v Baku dne 24. listopadu 1995 ve dvou původních vyhotoveních, každé v českém, ázerbájdžánském a ruském jazyce, přičemž všechny tři texty jsou stejně autentické. V případě rozdílnosti ve výkladu této dohody je rozhodující znění v jazyce ruském.

Za vládu Ázerbájdžánské republiky:

H. Hasanov v. r.
ministr zahraničních věcí

38

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 22. dubna 1994 byla v Santiagu de Chile podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Chilské republiky o spolupráci v kultuře, školství, vědě a jiných oblastech.

Dohoda na základě svého článku 6 vstoupila v platnost dnem 3. dubna 1995.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Chilské republiky
o spolupráci v kultuře, školství, vědě a jiných oblastech

Vláda České republiky a vláda Chilské republiky (dále jen „smluvní strany“),

vedeny snahou rozvíjet a upevňovat vzájemně výhodnou spolupráci mezi oběma státy a

přejíce si podporovat vzájemnou spolupráci v oblasti kultury, školství, vědy, hromadných sdělovacích prostředků, mládeže a sportu,

se dohodly takto:

I. KULTURA

Článek 1

Smluvní strany za účelem lepšího vzájemného poznání a obohacení budou rozvíjet spolupráci v různých oblastech kultury a zejména budou podporovat:

1. šíření literatury druhého státu prostřednictvím překladů literárních děl,
2. prezentaci uměleckých děl autorů druhého státu,
3. výměnu knih a ostatních publikací z oblasti kultury a umění,
4. konání přednášek, výstav a dalších uměleckých akcí pořádaných příslušnými organizacemi,
5. přímou spolupráci muzeí, knihoven, divadel, hudebních těles a jiných uměleckých zařízení a jejich představitelů,
6. výměnu informací, zkušeností a specialistů z oboru muzejnictví a uchovávání architektonického a kulturního dědictví,
7. výzkum a v souladu s právními předpisy svého státu zpřístupnění veřejných a univerzitních knihoven,
8. výměny umělců a uměleckých skupin.

II. ŠKOLSTVÍ A VĚDA

Článek 2

Smluvní strany budou za účelem rozvíjení vzájemně výhodné spolupráce mezi oběma státy v oblasti vědy a školství podporovat:

1. přímou spolupráci mezi školami a vědeckými institucemi,
2. výměnu učitelů a vědeckých pracovníků škol a vědeckých institucí,
3. účast odborníků státu druhé smluvní strany na vědeckých kongresech, konferencích a jiných setkáních,
4. poskytování stipendií a výměny studentů a postgraduátů vysokých škol,
5. výměnu informací a zkušeností na všech stupních škol v různých vědeckých a technických oblastech a mezi vědeckými institucemi,
6. posuzování textu učebnic v těch částech, které se vztahují k historii a zeměpisu druhého státu,
7. výměnu školských osnov, vědecké, pedagogické a metodické literatury a jiných materiálů týkajících se všech školských stupňů.

III. TISK, ROZHLAS, TELEVIZE, FILM

Článek 3

Smluvní strany budou podporovat vzájemnou spolupráci hromadných sdělovacích prostředků, a to zejména:

1. spolupráci tiskových agentur, novin i rozhlasových a televizních společností,
2. výměnu informací, zkušeností, specialistů a před-

stavitelů tiskových, rozhlasových a televizních organizací,

3. výměnu tiskových, rozhlasových a televizních programů,
4. spolupráci mezi filmovými společnostmi obou smluvních stran.

IV. MLÁDEŽ A SPORT

Článek 4

Smluvní strany budou podporovat rozvoj styků v oblasti mládeže a sportu, a to zejména:

1. účast zástupců svých zemí na mezinárodních sportovních akcích, soutěžích a utkáních pořádaných na území státu druhé smluvní strany,
2. spolupráci mezi sportovními organizacemi obou smluvních stran,
3. spolupráci a výměny mládeže a jejich organizací.

V. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 5

Konkrétní formy a podmínky vzájemné spolu-

Za vládu
České republiky:

Václav **Klaus** v. r.

práce v souladu s ustanoveními této dohody mohou být sjednávány dle potřeby příslušnými orgány obou smluvních stran. Smluvní strany se budou diplomatickou cestou o těchto ujednáních informovat.

Článek 6

Tato dohoda podléhá vnitrostátnímu schválení ve státech obou smluvních stran a vstoupí v platnost dnem doručení pozdější noty o tomto schválení.

Článek 7

Tato dohoda se sjednává na dobu neurčitou. Každá ze smluvních stran ji však může vypovědět písemně diplomatickou cestou.

Platnost Dohody skončí šest měsíců ode dne doručení výpovědní noty druhé smluvní straně.

Uskutečňované programy nebudou dotčeny ukončením platnosti této dohody, pokud se smluvní strany nedohodnou jinak.

Dáno v Santiagu de Chile dne 22. dubna 1994 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a španělském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Chilské republiky:

José Miguel **Insulza** Salinas v. r.

39

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 7. srpna 1995 byla v Jeruzalémě podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických a služebních pasů České republiky a pro držitele diplomatických a služebních pasů Státu Izrael.

Dohoda na základě svého článku 5 vstoupila v platnost dnem 9. března 1996.

Do textu českého, hebrejského a anglického znění Dohody, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí.

40

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. listopadu 1995 bylo v Bruselu podepsáno Ujednání mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Ministerstvem Vlámského společenství Belgického království o spolupráci v oblasti středního školství.

Ujednání na základě svého článku 6 vstoupilo v platnost dnem podpisu.

Do českého, nizozemského a anglického znění Ujednání, jež je pro jeho výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ**OPATŘENÍ****Ministerstva financí**

ze dne 6. února 1996,

jmž se určují emisní podmínky Dluhopisu České republiky, 1996 – 2001, 9,45 %

Ministerstvo financí v souladu s § 19 zákona č. 530/1990 Sb., o dluhopisech, a § 4 zákona č. 305/1995 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 1996, určuje emisní podmínky Dluhopisu České republiky, 1996 – 2001, 9,45 %

1. Základní charakteristika dluhopisů:

Emitent: Česká republika zastoupená Ministerstvem financí

Název: Dluhopis České republiky, 1996 – 2001, 9,45 %

Zkrácený název: ČR, 9,45 %, 01

Pořadové číslo emise: 11

Jmenovitá hodnota: Kč 10 000

Forma dluhopisu: cenný papír na doručitele

Podoba dluhopisu: zaknihovaný cenný papír

Datum emise: 16. února 1996

Datum splatnosti: 16. února 2001

Doba splatnosti: 5 let

Úrokový výnos: kupon s pevnou úrokovou sazbou 9,45 % p. a.

Zdanění úrokových výnosů: osvobozeny od daně z příjmů

ISIN: CZ 0001000434.

2. Dluhopisy jsou vydávány podle § 4 zákona č. 305/1995 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 1996.**3. Dluhopisy znějí na doručitele a jsou vydávány v zaknihované podobě. Evidenci majitelů vede Středisko cenných papírů.****4. Dluhopisy mohou nabývat právnícké a fyzické osoby se sídlem nebo bydlištěm na území České republiky i v zahraničí. Repatriace výnosů a splacené nominální hodnoty do zahraničí budou prováděny dle právních předpisů České republiky.****5. Dluhopisy jsou veřejně obchodovatelné a budou kótovány na Burze cenných papírů Praha. Převoditelnost dluhopisů ve Středisku cenných papírů začíná dnem připsání dluhopisů na účty prvních majitelů a končí 30 kalendářních dnů přede dnem splatnosti.****6. Dluhopisy jsou úročeny pevnou úrokovou sazbou ve výši 9,45 % p. a. Úrokové výnosy jsou vypláceny jedenkrát ročně, a to vždy k 16. únoru příslušného roku. Případně-li den výplaty výnosu na den pracovního klidu, bude výplata provedena**

první následující pracovní den bez nároku na výnos za toto odsunutí platby. Datum ex-kupon je stanoveno na 17. ledna (BCK – standard). Úrokový výnos obdrží vždy investor, který je majitelem dluhopisu 16. ledna každého roku. Úrokový výnos za první rok obdrží investor, který je majitelem dluhopisu 16. ledna 1997.

7. Výpočet poměrné části úroku probíhá na bázi jednoho roku o 360 dnech a 12 měsíců po 30 dnech (BCK – standard 30E/360). Poměrná část úrokového výnosu je do ceny dluhopisu započítávána od data emise.**8. Primární prodej dluhopisů bude proveden formou výnosové aukce pořádané Českou národní bankou pro skupinu přímých účastníků dne 6. února 1996. Další investoři se mohou aukce zúčastnit prostřednictvím přímých účastníků. Oznámení o aukci a seznam přímých účastníků budou zveřejněny.****9. Celkový objem emise dluhopisů bude určen výsledkem aukce. Emise může být za stejných emisních podmínek znovu otevřena.****10. Ministerstvo financí prohlašuje, že dluží každému majiteli dluhopisu nominální hodnotu dluhopisu. Dluhopisy budou spláceny v nominální hodnotě ke dni 16. února 2001. Tímto dnem také končí úročení dluhopisů. Nominální hodnota dluhopisu spolu s posledním úrokovým výnosem bude vyplacena investorovi, který je majitelem dluhopisu dne 16. ledna 2001 (BCK – standard).****11. Veškerá práva plynoucí z dluhopisů se promlčují uplynutím deseti let od data splatnosti (§ 23 zákona č. 530/1990 Sb., o dluhopisech).****12. Ministerstvo financí se zavazuje, že zabezpečí výplatu úrokových výnosů z dluhopisů a splatí nominální hodnotu dluhopisů jejich majitelům podle těchto emisních podmínek. Platebním místem je Komerční banka, a. s. Platební místo zveřejní způsob, jakým budou výplata kuponu a splacení nominální hodnoty provedeny. Úrokové výnosy z dluhopisů jsou osvobozeny od daně z příjmů [§ 4 odst. 1 písm. t) a § 19 odst. 1 písm. i) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů].**

13. Dluhopisy jsou přímými, nepodmíněnými a nepodřízenými závazky České republiky, které jsou na stejné úrovni se všemi ostatními existujícími i budoucími přímými, nepodmíněnými i nepodřízenými závazky České republiky.
14. Oznámení pro veřejnost týkající se těchto dluhopisů budou publikována v Hospodářských novinách nebo jiném obdobně zaměřeném deníku, běžně dostupném v České republice.
15. Tyto emisní podmínky mohou být přeloženy do cizích jazyků. Dojde-li k rozporu mezi různými jazykovými verzemi emisních podmínek, bude rozhodující verze česká.

Ministr:

Ing. Kočárník CSc. v. r.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 283/3 770/1996 ze dne 24. ledna 1996, kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce** FMF č. j. V/20 530/1992, ve znění pozdějších změn a doplňků.

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a postupuje se podle něho počínaje dnem 1. ledna 1996.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, a podle § 10 zákona České národní rady č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění pozdějších předpisů, **opatření č. j. 283/5720/1996 ze dne 2. února 1996, kterým se doplňuje opatření FMF č. j. V/2-31 393/1992, kterým se stanoví účetní výkazy pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce**, ve znění pozdějších změn a doplnění, a **opatření MF ČR č. j. 283/3 150/1994 pro předkládání údajů účetní závěrky rozpočtových a příspěvkových organizací**, ve znění pozdějších změn a doplnění.

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a postupuje se podle něho počínaje dnem 1. ledna 1996.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji.

Ministerstvo práce a sociálních věcí

oznamuje, že v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, byly u něj uloženy od 1. ledna 1996 do 31. ledna 1996 tyto kolektivní smlouvy vyššího stupně:

1. Vyšší kolektivní smlouva pro organizace polygrafické výroby uzavřená dne 27. 12. 1995 (na období od 1. 1. 1996 do 31. 12. 1996)
mezi
Typografickou Besedou, odborovým svazem zaměstnanců polygrafické výroby v Čechách, na Moravě a ve Slezsku
a
Svazem polygrafických podnikatelů.
2. Kolektivní smlouva na rok 1996 uzavřená dne 18. 12. 1995 (na období část A – Všeobecná od 1. 1. 1996 do 31. 12. 1999, část B – Odměňování od 1. 1. 1996 do 31. 12. 1996)
mezi
Odborovým svazem dřevozpracujících odvětví lesního a vodního hospodářství v České republice, Sekci průmyslu papíru a celulózy
a
Svazem průmyslu papíru a celulózy.
3. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená na léta 1996 – 2000 uzavřená dne 21. 12. 1995
mezi
Odborovým svazem zaměstnanců sklářského, keramického, bižuterního průmyslu a porcelánu
a
Asociací sklářského a keramického průmyslu ČR.
4. Vyšší kolektivní smlouva odvětví dřevařského, nábytkářského a spotřebního průmyslu na rok 1996 uzavřená dne 21. 12. 1995
mezi
Odborovým svazem pracovníků dřevozpracujících odvětví, lesního a vodního hospodářství
a
Svazem zaměstnavatelů dřevozpracujícího průmyslu.
5. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená na rok 1996 – 2000 uzavřená dne 29. 12. 1995
mezi
Odborovým svazem zaměstnanců sklářského, keramického, bižuterního průmyslu a porcelánu
a
Svazem výrobců bižuterie.
6. Kolektivní smlouva vyššího stupně 1996 uzavřená dne 28. 12. 1995 na období od 1. 1. 1996 do 31. 12. 1996
mezi
Odborovým svazem KOVO
a
Svazem průmyslu a dopravy České republiky, zastupujícím členy Odvětvového svazu hutnictví železa.
7. Dodatek č. 1 ze dne 10. 1. 1996 k odvětvové kolektivní smlouvě na rok 1995 – 1996 uzavřené dne 12. 1. 1995
mezi
Odborovým svazem Stavba ČR,
Odborovým svazem pracovníků dopravy, silničního hospodářství a autoopravenství Čech a Moravy
a
Svazem podnikatelů ve stavebnictví v ČR.
8. Kolektivní smlouva vyššího stupně 1996 uzavřená dne 19. 1. 1996 (na období od 1. 1. 1996 do 31. 12. 1996)
mezi
Odborovým svazem KOVO
a
Svazem průmyslu a dopravy ČR, zastupujícím členy Svazu výrobců a dodavatelů strojírenské techniky.

SDĚLENÍ PRO PŘEDPLATITELE

Předplatné Sbírky zákonů České republiky pro rok 1996 vyřizuje výhradně nový distributor:

MORAVIAPRESS, a. s.
U póny 3061
690 02 Břeclav
Bankovní spojení:
Komerční banka, a. s., pobočka Břeclav
číslo účtu: 19-1910880267/0100
IČO 00 54 34 11
DIČ 298-00 54 34 11
tel. 0627/424 102, 424 153
fax 0627/424 160, 321 728.

Výše zálohy byla stanovena na 2300,- Kč.

Do objednávky uveďte: název firmy, přesnou adresu firmy, telefon, fax, IČO, DIČ, případně RČ, bankovní spojení, číslo účtu, počet objednaných exemplářů. Jako variabilní symbol uveďte Vaše IČO (RČ), konstantní symbol u hotovostní platby složenkou je 179, u bezhotovostní platby převodním příkazem je 0308. Dále prosím uveďte, pokud se liší sídlo firmy s místem doručování Sbírky zákonů, také adresu pro doručování. V případě rozesílání Sbírky zákonů na více míst přiložte k objednavce i rozdělovník.

Na uvedené adrese objednávejte i jednotlivé částky starších ročníků.

Představenstvo a. s. Moraviapress Břeclav

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počty odebíraných výtisků - MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/424 153, tel./fax: 0627/424 160. Objednávky v Slovenskej republice prijíma a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 07/213 644, 214 177. - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč). - Vychází podle potřeby. **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek - MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/424 153, tel./fax: 0627/424 160. **Drobný prodej:** Knihkupectví - **FÍŠER-KLEMENTINUM**, Karlova 1, Praha 1; **Z. Petrová**, Pasáž Sv. Jana a Za pasáží, Pardubice; **Houdková**, Divišovo nám. 12, Znojmo; **Byzantion**, Masarykovo nám. 4, Jihlava; **ČS**, Kapucínské nám. 11, Brno; **Tycho**, Ostružnická 3, Olomouc; **D-G**, Hlavní tř. 23, Šumperk; „**U Kašků**“, Karlovo nám. 46, Kolín; **Krameriovo**, Klatovy 169/I; **Prospektrum**, Na Poříčí 7, Praha 1; **Profesio**, Hollarova 14, Ostrava; **Prospektrum**, Kněžská 18, České Budějovice; „**U Kadleců**“, Kamenná 20, Cheb; **Růžička**, Šeríková 932, Most; **Infoservis**, Mostní 954, Zlín; **Galerie ALFA**, spol. s r. o., Bulharská 58, Trutnov; **JASIPA**, Zenklova 60, Praha 8; **ADMINA**, Úslavská 2, Plzeň; **Podještědské knihkupectví**, Moskevská 28, Liberec; **M. K.**, areál HESPO, Malenovice; **eL VaN**, Ke stadionu 1953, Kladno; **EDICUM**, s. r. o., Vojanova 45, Plzeň; **L+N**, Kapelní 4, Teplice; **TECHNOR**, Hořická 405, Hradec Králové; **VIKOSPOL**, Smetanova 2, Jihlava; **Knih M+M**, Lipová 806, Most; **Knihkupectví Barbara Wellemínová**, Dittrichova 13, Praha 2; **M. Ženíška**, Květinářská 1, Brno; **GARANCE-Q**, Koliště 39, Brno; **Moravský Jih**, s. r. o., J. Palacha 6, Břeclav; **PPP-Staňková Isabela**, Verdunská 1, Praha 6; **Knihárství Příbíkova**, J. Švermy 14, Kadaň; **NADATUR**, spol. s r. o., Hyberská 5, Praha 1; **Technické normy**, Lábkova pav. č. 5, Plzeň; **LIBREX**, Nádražní 14, Ostrava; **BMSS START**, s. r. o., Areál VÚ JAWA, V korytech 20, Praha 10 a v prodejnách SEVT. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslo 0627/424 160. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republice povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.